

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ (ΕΟΚ) αριθ. 1248/92 ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 30ής Απριλίου 1992

για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 περί εφαρμογής των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης στους μισθωτούς, στους μη μισθωτούς και στα μέλη των οικογενειών τους που διακινούνται εντός της Κοινότητας, καθώς και του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 περί του τρόπου εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας, και ιδίως τα άρθρα 51 και 235,

την πρόταση της Επιτροπής⁽¹⁾, που καταρτίστηκε αφού ζητήθηκε η γνώμη της διοικητικής επιτροπής για την κοινωνική ασφάλιση των διακινούμενων εργαζομένων.

τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου⁽²⁾,

τη γνώμη της Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής⁽³⁾,

Εκτιμώντας:

ότι συντρέχει λόγος να τροποποιηθούν οι διατάξεις που διέπουν την εκκαθάριση και τον υπολογισμό των συντάξεων των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71⁽⁴⁾ και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72⁽⁵⁾, όπως είχαν ενημερωθεί από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 2001/83⁽⁶⁾ και τροποποιηθεί τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1249/92⁽⁷⁾ ότι ορισμένες απ' αυτές τις τροποποιήσεις σχετίζονται με τη νομολογία του Δικαστηρίου στον τομέα αυτό, ενώ άλλες τροποποιήσεις έχουν στόχο να καλύψουν τα υπάρχοντα κενά

ότι πρέπει να καταργηθεί η όγδοη παράγραφος του αιτιολογικού του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, η οποία έχει καταστεί περιττή λόγω της νομολογίας του Δικαστηρίου σχετικά με το άρθρο 46 παράγραφος 3 του κανονισμού αυτού ότι η κατάργηση αυτή απαιτεί νέα διατύπωση της έβδομης παραγράφου του αιτιολογικού του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

ότι οι τροποποιήσεις που πρέπει να γίνουν στον τίτλο III κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 απαιτούν την προσαρμογή του άρθρου 12 παράγραφος 2 του κανονισμού αυτού

ότι συντρέχει λόγος να τροποποιηθούν τα άρθρα 38 και 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να διασαφηνιστούν οι κανόνες σύμφωνα με τους οποίους πρέπει να λαμ-

βάνονται υπόψη οι περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας που έχει συμπληρώσει ο εργαζόμενος σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη ως μισθωτός ή μη μισθωτός ή/και στα πλαίσια γενικού ή ειδικού συστήματος

ότι είναι ανάγκη να εγγραφούν στο παράρτημα IV μέρος Β όλα τα ειδικά συστήματα για μη μισθωτούς κατά την έννοια των άρθρων 38 και 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

ότι πρέπει να παρεμβληθεί στο άρθρο 39 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 διάταξη που θα προβλέπει ότι οι κανόνες του κεφαλαίου 3 σε περίπτωση σώρευσης παροχών διαφορετικής φύσεως εφαρμόζονται και σχετικά με τις συντάξεις αναπηρίας που εκκαθαρίζονται δυνάμει του κεφαλαίου 2

ότι η νέα έννοια των παροχών της ίδιας φύσεως κατά έννοια του τίτλου III κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, απαιτεί νέα διατύπωση του άρθρου 40 παράγραφος 2 του εν λόγω κανονισμού

ότι συντρέχει λόγος να τροποποιηθεί το κείμενο του στοιχείου α) σημείο ii) της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να μπορεί να εφαρμόζεται το στοιχείο αυτό και στην περίπτωση που μια παροχή χορηγήθηκε για αναπηρία χωρίς να φέρει τον τίτλο της παροχής λόγω αναπηρίας ότι, κατά συνέπεια, πρέπει να τροποποιηθεί η διατύπωση του στοιχείου β) σημείου i) της παραγράφου 3 του άρθρου 40 του εν λόγω κανονισμού

ότι η νέα διατύπωση του άρθρου 43 παράγραφος 1 και η προσθήκη της νέας παραγράφου 3 στο άρθρο 43 απαιτούν την τροποποίηση του τίτλου του τμήματος 4 του τίτλου III κεφάλαιο 2 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71

ότι πρέπει να συμπληρωθεί το κείμενο της παραγράφου 2 του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να διασφαλιστεί ότι, όταν η νομοθεσία ενός κράτους μέλους δεν προβλέπει τη μετατροπή μιας παροχής αναπηρίας σε παροχή γήρατος, διατηρείται η παροχή που οφείλεται δυνάμει αυτής της νομοθεσίας εφόσον ο δικαιούχος εξακολουθεί να πληροί τους απαιτούμενους όρους

ότι η εμπειρία που αποκτήθηκε από την εφαρμογή του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 απέδειξε ότι υπάρχει κενό στην περίπτωση που μια παροχή αναπηρίας που εκκαθαρίζεται σύμφωνα με το άρθρο 39 του εν λόγω κανονισμού μετατρέπεται σε παροχή γήρατος χωρίς να πληροί ο ενδιαφερόμενος τους όρους ηλικίας που απαιτούνται από τη νομοθεσία του άλλου κράτους μέλους για να τη

(1) ΕΕ αριθ. C 206 της 11. 8. 1989, σ. 2.

(2) ΕΕ αριθ. C 291 της 20. 11. 1989, σ. 120.

(3) ΕΕ αριθ. C 56 της 7. 3. 1990, σ. 63.

(4) ΕΕ αριθ. L 149 της 5. 7. 1971, σ. 2.

(5) ΕΕ αριθ. L 79 της 27. 3. 1972, σ. 1.

(6) ΕΕ αριθ. L 230 της 22. 8. 1983, σ. 6.

(7) Βλ. σελίδα 28 της παρούσας Επίσημης Εφημερίδας.

δικαιούται ότι πρέπει να καλυφθεί το κενό αυτό με την προσθήκη μιας νέας παραγράφου 3 στο προαναφερθέν άρθρο 43, που θα ορίζει ότι ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους, που μέχρι τότε ήταν απαλλαγμένος από την υποχρέωση να πληρώνει σύνταξη αναπηρίας, θα χορηγεί, από την ημερομηνία της μετατροπής στο άλλο κράτος μέλος, σύνταξη αναπηρίας που θα εκκαθαρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του τίτλου III κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71.

ότι η υφιστάμενη παράγραφος 3 του άρθρου 43 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 πρέπει να γίνει παράγραφος 4, και να απλοποιηθεί η διατύπωσή της.

ότι πρέπει να παρεμβληθεί μια διάταξη στο άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 που θα διασφαλίζει ότι, για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος για παροχές, οι περίοδοι ασφάλισης που συμπληρώθηκαν στα πλαίσια ειδικού συστήματος ενός κράτους μέλους θα λαμβάνονται υπόψη από το γενικό σύστημα ενός άλλο κράτους μέλους, ακόμη και στην περίπτωση που οι περίοδοι αυτές έχουν ήδη ληφθεί υπόψη, σε αυτό το κράτος, στα πλαίσια ειδικού συστήματος.

ότι για λόγους απλοποίησης και σαφήνειας, πρέπει να παρεμβληθεί μια διάταξη στο άρθρο 45 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 που θα προβλέπει την ένταξη στο παράρτημα VI όλων των ειδικών διατάξεων οι οποίες θα προσδιορίζουν τους τρόπους εξομίσωσης ορισμένων όρων ασφάλισης για την απόκτηση τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος για παροχές, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών των σχετικών εθνικών νομοθεσιών.

ότι, σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, το Συμβούλιο δεν είναι αρμόδιο να καθορίζει κανόνες περιορισμού της σώρευσης δύο ή περισσότερων συντάξεων που έχουν αποκτηθεί σε διάφορα κράτη μέλη, μέσω μείωσης του ποσού της σύνταξης που έχει αποκτηθεί δυνάμει μόνον της εθνικής νομοθεσίας, ότι, σύμφωνα με το Δικαστήριο, η αρμοδιότητα αυτή ανήκει στον εθνικό νομοθέτη, δεδομένου ότι ο κοινοτικός νομοθέτης είναι αρμόδιος να καθορίζει τα όρια μέσα στα οποία μπορούν να εφαρμόζονται οι εθνικές ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης, ότι συντρέχει λόγος να προβλεφθεί ένα ποσό σύνταξης που θα υπολογίζεται σύμφωνα με τη μέθοδο συνυπολογισμού και αναλογικού επιμερισμού και θα διασφαλίζεται από το κοινοτικό δικαιο, όταν η εφαρμογή της εθνικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων των ρητρών της μείωσης, αναστολής ή κατάργησης, αποδεικνύεται δυσμενέστερη από αυτήν τη μέθοδο, ότι πρέπει, εξάλλου, να επιτρέπεται στους αρμόδιους φορείς να παραιτούνται από τον υπολογισμό σύμφωνα με τη μέθοδο του συνυπολογισμού και του αναλογικού επιμερισμού, εάν το αποτέλεσμα του είναι ίσο ή κατώτερο από το αποτέλεσμα του υπολογισμού σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία, ότι συντρέχει λόγος να αναφέρονται στο παράρτημα IV μέρος Γ, για κάθε κράτος μέλος, όλες οι περιπτώσεις όπου και οι δύο υπολογισμοί θα κατέληγαν σε ένα τέτοιο αποτέλεσμα.

ότι, για να προστατεύονται οι διακινούμενοι εργαζόμενοι και οι επιζώντες τους κατά την υπερβολικά αυστηρή εφαρμογή των εθνικών ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης, είναι απαραίτητη προσθήκη μιας διάταξης στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, η οποία θα θέτει αυστηρούς όρους για την εφαρμογή αυτών των ρητρών.

ότι, για τους ίδιους λόγους πρέπει να προστεθεί μια διάταξη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 που θα επιτρέπει, σε περίπτωση σώρευσης παροχών της ίδιας φύσεως, την εφαρμογή αυτών των ρητρών για ορισμένα μόνο είδη παροχών και σε συγκεκριμένες περιπτώσεις.

ότι συντρέχει λόγος να εγγραφούν στο παράρτημα IV μέρος Δ τα είδη παροχών σχετικά με τα οποία μπορούν να εφαρμοστούν αυτές οι ρήτρες σε περίπτωση σώρευσης παροχών της ίδιας φύσεως.

ότι πρέπει να προστεθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 διάταξη που θα επιτρέπει, σε ορισμένες περιπτώσεις, σε δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, να συνάπτουν συμφωνία με στόχο τον περιορισμό της σώρευσης παροχών της ίδιας φύσεως, ότι οι συμφωνίες αυτές πρέπει να αναφέρονται στο παράρτημα IV μέρος Δ.

ότι συντρέχει λόγος να παρεμβληθεί στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 διάταξη που θα ορίζει ότι, σε περίπτωση σώρευσης παροχών της ίδιας φύσεως, οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους δεν εφαρμόζονται για τις παροχές που υπολογίζονται σύμφωνα με τη μέθοδο συνυπολογισμού και αναλογικού επιμερισμού.

ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου, ως σώρευση παροχών της ίδιας φύσεως κατά την έννοια του τίτλου III κεφάλαιο 3 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 θεωρούνται όλες οι σωρεύσεις παροχών αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων που υπολογίζονται ή καταβάλλονται βάσει των περιόδων ασφάλισης ή/και κατοικίας που συμπλήρωσε ένα και το αυτό πρόσωπο, και ως σώρευση παροχών διαφορετικής φύσεως, όλες οι σωρεύσεις παροχών εκτός από τις σωρεύσεις παροχών της ίδιας φύσεως.

ότι συντρέχει λόγος να παρεμβληθούν διατάξεις στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 που θα εγγυώνται ότι η ταυτόχρονη εφαρμογή των εθνικών ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη σε περίπτωση σώρευσης παροχών διαφορετικής φύσεως δεν θα έχει αρνητικές επιπτώσεις για τους διακινούμενους εργαζόμενους ή για τους έλκοντες δικαίωμα από αυτούς, ότι πρέπει να παρεμβληθεί μια διάταξη στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 ώστε να παρεμβληθεί η πλήρης κατάργηση ή η αναστολή μιας σύνταξης δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, επειδή χορηγείται μια μικρότερη παροχή διαφορετικής φύσεως σε ένα άλλο κράτος μέλος, ότι οι λόγοι που επιβάλλουν τις προαναφερθείσες διατάξεις αφορούν επίσης τις περιπτώσεις όπου, δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, δεν μπορεί να χορηγηθεί μια σύνταξη όταν χορηγείται μια παροχή διαφορετικής φύσεως.

ότι πρέπει να γίνει σαφέστερη η διατύπωση της παραγράφου 1 του άρθρου 48 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 με τον ακριβή προσδιορισμό των όρων εφαρμογής της·

ότι συντρέχει λόγος να καλυφθεί ένα κενό στο κείμενο της πρώτης φράσης του άρθρου 49 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 με την προσθήκη μιας αναφοράς στο άρθρο 40 παράγραφος 3 του εν λόγω κανονισμού· ότι πρέπει να συμπληρωθούν οι δύο πρώτες παράγραφοι του άρθρου 49 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να μπορούν να εφαρμόζονται στις περιπτώσεις που ορίζονται στο άρθρο 44 παράγραφος 2 δεύτερη φράση του εν λόγω κανονισμού·

ότι η τροποποίηση του άρθρου 12 παράγραφος 2 απαιτεί την προσθήκη ενός νέου στοιχείου δ) στο άρθρο 60 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι συντρέχει λόγος να προστεθούν στον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 μεταβατικές διατάξεις για την εφαρμογή του παρόντος κανονισμού·

ότι η προσθήκη των μερών Β, Γ και Δ το παράρτημα IV του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 σημαίνει ότι το υφιστάμενο παράρτημα IV γίνεται παράρτημα IV μέρος Α·

ότι πρέπει να καταργηθούν, στο παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, οι διατάξεις που περιλαμβάνονται στον υπότιτλο Β (Δανία) σημείο 7, στον υπότιτλο Ζ (Ιρλανδία) σημείο 4 και στον υπότιτλο ΙΒ (Ηνωμένο Βασίλειο) σημείο 9, οι οποίες καθίστανται περιττές με την εισαγωγή της έννοιας των παροχών της ίδιας φύσεως κατά την έννοια του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 3 του εν λόγω κανονισμού·

ότι δεν χρειάζεται να επιβληθεί στον αρμόδιο δανικό φορέα η εφαρμογή των διατάξεων των κανονισμών (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 και (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 που έχουν ως στόχο να προστατεύουν τους διακινούμενους εργαζόμενους και τους έλκοντες δικαίωμα από τις αρνητικές συνέπειες μιας ταυτόχρονης εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης από δύο ή περισσότερα κράτη μέλη, σε περίπτωση σώρευσης παροχών διαφορετικής φύσεως, δεδομένου ότι η εγγύηση αυτή παρέχεται από την ίδια τη δανική νομοθεσία·

ότι, λόγω της ιδιαιτερότητας της δανικής νομοθεσίας σε θέματα συντάξεων, πρέπει να παρεμβληθεί μια διάταξη στον υπότιτλο Β (Δανία) του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, με στόχο την επέκταση, προκειμένου να εφαρμοστεί η δανική νομοθεσία, της έννοιας των παροχών της ίδιας φύσεως κατά την έννοια του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 3 του εν λόγω κανονισμού·

ότι συντρέχει λόγος να παρεμβληθούν στο παράρτημα VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, και συγκεκριμένα στον υπότιτλο Δ (Ισπανία), στον υπότιτλο Ε (Γαλλία) και στον υπότιτλο Ι (Κάτω Χώρες), διατάξεις, με τις οποίες θα προσδιορίζονται οι τρόποι εξομοίωσης ορισμένων όρων ασφάλισης για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος στις παροχές που ορίζονται στο άρθρο 45 του εν λόγω κανονισμού για την Ισπανία, τη Γαλλία και τις Κάτω Χώρες·

ότι είναι ανάγκη να παρεμβληθεί διάταξη στον υπότιτλο Δ (Ισπανία) του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71, ώστε να προσδιορίζονται οι τρόποι εφαρμογής του άρθρου 47 του κανονισμού για την Ισπανία·

ότι πρέπει, λόγω των ιδιαιτεροτήτων της ελληνικής νομοθεσίας, να παρεμβληθεί διάταξη στο παράρτημα VI υπότιτλος ΣΤ (Ελλάδα), ώστε η εφαρμογή του άρθρου 49 παράγραφος 2 του κανονισμού να μην έχει δυσμενείς επιπτώσεις για τους εργαζόμενους που έχουν διατελέσει ασφαλισμένοι στην Ελλάδα·

ότι, λόγω μιας τροποποίησης της ολλανδικής νομοθεσίας, πρέπει να προσαρμοστεί το σημείο 4 του υπότιτλου Ι (Κάτω Χώρες) του παραρτήματος VI του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι είναι αναγκαίο να τροποποιηθεί το κείμενο του άρθρου 15 παράγραφος 1 και των άρθρων 35, 39, 46, 47, 48, 49 και 107 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, ώστε να ληφθούν υπόψη οι τροποποιήσεις που γίνονται με τον παρόντα κανονισμό·

ότι πρέπει να καταργηθούν οι διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 1 στοιχεία β) και γ) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72, οι οποίες κατέστησαν άνευ αντικειμένου, ενόψει των νέων άρθρων 46 και 46γ του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71·

ότι πρέπει να τροποποιηθεί η παράγραφος 1 του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 574/72 με την καθιέρωση ρητώς ορίου εφαρμογής των αντισωρευτικών ρητρών για τις περιπτώσεις μείωσης, αναστολής ή αμοιβαίας κατάργησης δύο ή περισσότερων παροχών·

ότι συντρέχει λόγος να παρεμβληθεί στην παράγραφο 2 του άρθρου 7 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΟΝ ΠΑΡΟΝΤΑ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟ:

Άρθρο 1

Το αιτιολογικό του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιείται ως εξής:

1. η έβδομη αιτιολογική σκέψη αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ότι οι κανόνες συντονισμού που θεσπίστηκαν για την εφαρμογή του άρθρου 51 της συνθήκης πρέπει να διασφαλίζουν τα κεκτημένα δικαιώματα και πλειονεκτήματα των εργαζομένων που διακινούνται στο εσωτερικό της Κοινότητας,»

2. καταργείται η όγδοη αιτιολογική σκέψη.

Άρθρο 2

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1408/71 τροποποιείται ως εξής:

1. στο άρθρο 12, η παράγραφος 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«2. Οι ρήτρες μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους σε περίπτωση σωρεύσεως μιας παροχής με άλλες παροχές κοινωνικής ασφάλισης ή με άλλα εισοδήματα πάσης φύσεως, εφαρμόζονται εις βάρος του δικαιούχου, εφόσον δεν ορίζεται άλλως στον παρόντα κανονισμό, ακόμα και αν πρόκειται περί παροχών που αποκτήθηκαν δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή περί εισοδημάτων που αποκτήθηκαν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους.»

2. Στον τίτλο III, το κεφάλαιο 2 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 2**ΑΝΑΠΗΡΙΑ****Τμήμα 1**

Μισθωτοί ή μη μισθωτοί που έχουν υπαχθεί αποκλειστικά σε νομοθεσίες κατά τις οποίες το ποσό των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως

Άρθρο 37**Γενικές διατάξεις**

1. Μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος, διαδοχικά ή κατά περιόδους, έχει υπαχθεί στις νομοθεσίες δύο ή περισσότερων κρατών μελών και έχει πραγματοποιήσει περιόδους ασφαλίσεως αποκλειστικά υπό νομοθεσίες κατά τις οποίες το ποσό των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως, δικαιούται παροχών σύμφωνα με το άρθρο 39. Το άρθρο αυτό δεν αφορά τις συνταξιοδοτικές προσαυξήσεις ή τα συνταξιοδοτικά επιδόματα λόγω τέκνων που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 8.

2. Στο παράρτημα IV μέρος Α αναφέρονται, για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι ισχύουσες στο έδαφος του νομοθεσίες, του τύπου που προβλέπεται στην παράγραφο 1.

Άρθρο 38

Συνεκτίμηση των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες στις οποίες έχει υπαχθεί ο μισθωτός ή μη μισθωτός για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών

1. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών, στο πλαίσιο συστήματος το οποίο δεν είναι ειδικό σύστημα κατά την έννοια των παραγράφων 2 και 3, από την πραγματοποίηση περιόδων ασφαλίσεως ή

κατοικίας, ο αρμόδιος φορέας αυτού του κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που διανύθηκαν υπό τη νομοθεσία οποιουδήποτε άλλου κράτους μέλους, στα πλαίσια είτε γενικού είτε ειδικού συστήματος το οποίο εφαρμόζεται για μισθωτούς ή μη μισθωτούς. Προς το σκοπό αυτό, λαμβάνει υπόψη τις περιόδους αυτές, σαν να πρόκειται για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει.

2. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από τον όρο ότι οι περίοδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί μόνο σε επάγγελμα για το οποίο ισχύει ειδικό σύστημα που εφαρμόζονται σε μισθωτούς ή, ενδεχομένως, σε καθορισμένη απασχόληση, οι περίοδοι που διανύθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών λαμβάνονται υπόψη, για τη χορήγηση των παροχών αυτών, μόνον εάν έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ασφαλίσεως ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα ή, ενδεχομένως, στην ίδια απασχόληση.

Εάν, αφού ληφθούν υπόψη οι περίοδοι αυτές, ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να λάβει τις εν λόγω παροχές, οι περίοδοι αυτές λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών του γενικού συστήματος ασφαλίσεως ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος είχε υπαχθεί σε κάποιο από αυτά τα συστήματα.

3. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από τον όρο ότι οι περίοδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί μόνο σε επάγγελμα υπαγόμενο σε ειδικό σύστημα ασφαλίσεως που εφαρμόζεται σε μη μισθωτούς, οι περίοδοι που διανύθηκαν υπό το καθεστώς νομοθεσιών άλλων κρατών μελών, λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών αυτών, μόνον εάν έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα. Στο παράρτημα VI μέρος Β αναγράφονται, για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, τα συστήματα που ισχύουν για τους μη μισθωτούς και που αναφέρονται στην παράγραφο αυτή.

Εάν, αφού ληφθούν υπόψη οι περίοδοι που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να λάβει τις εν λόγω παροχές, οι περίοδοι αυτές λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση παροχών του γενικού συστήματος ασφαλίσεως ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό τον όρο ότι ο ενδιαφερόμενος έχει ήδη υπαχθεί σε ένα από τα συστήματα αυτά.

Άρθρο 39**Εκκαθάριση των παροχών**

1. Ο φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία εφαρμοζόταν κατά τη στιγμή της επελεύσεως της ανικανότητας προς εργασία, η οποία είχε ως επακόλουθο

αναπηρία, καθορίζει, κατά τις διατάξεις της νομοθεσίας αυτής, εάν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται, για να έχει δικαίωμα παροχών, αφού ληφθεί υπόψη — εφόσον είναι αναγκαίο — το άρθρο 38.

2. Ο ενδιαφερόμενος, ο οποίος πληροί τις προϋποθέσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1, λαμβάνει τις παροχές αποκλειστικά από τον εν λόγω φορέα, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός.

3. Ο ενδιαφερόμενος ο οποίος δεν δικαιούται παροχών κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1, λαμβάνει τις παροχές τις οποίες δικαιούται ακόμη δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, λαμβανομένου υπόψη — εφόσον είναι αναγκαίο — του άρθρου 38.

4. Εάν η νομοθεσία που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3 προβλέπει ότι το ποσό των παροχών καθορίζεται αφού ληφθεί υπόψη η ύπαρξη και άλλων μελών της οικογένειας εκτός των τέκνων, ο αρμόδιος φορέας λαμβάνει επίσης υπόψη τα μέλη αυτά της οικογένειας του ενδιαφερομένου, που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, σαν να κατοικούσαν στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.

5. Εάν η νομοθεσία που αναφέρεται στις παραγράφους 2 και 3 προβλέπει ρήτρες μειώσεως, αναστολής ή καταργήσεως σε περίπτωση σωρεύσεως με παροχές διαφορετικής φύσεως, κατά την έννοια του άρθρου 46α παράγραφος 2, ή με άλλα εισοδήματα, εφαρμόζονται κατ' αναλογία το άρθρο 46α παράγραφος 3 και το άρθρο 46γ παράγραφος 5.

6. Ο σε πλήρη ανεργία μισθωτός, για τον οποίο εφαρμόζεται το άρθρο 71 παράγραφος 1, στοιχείο α) σημείο ii) στοιχείο β) σημείο ii) πρώτη φράση, λαμβάνει παροχές αναπηρίας τις οποίες χορηγεί ο αρμόδιος φορέας του κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει, σαν να υπάγονταν στη νομοθεσία αυτή κατά τη διάρκεια της τελευταίας απασχολήσεως του, αφού ληφθούν υπόψη — εφόσον είναι αναγκαίο — το άρθρο 38 ή/και το άρθρο 25 παράγραφος 2. Οι παροχές αυτές χορηγούνται εις βάρος του φορέα της χώρας κατοικίας.

Εάν η νομοθεσία που εφαρμόζει ο εν λόγω φορέας προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών γίνεται βάσει μισθού, τότε λαμβάνει υπόψη τους μισθούς που εισπράχθηκαν στη χώρα της τελευταίας απασχόλησης και στη χώρα κατοικίας σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει. Σε περίπτωση μη εισπραχθέντων μισθών στη χώρα κατοικίας, ο αρμόδιος φορέας λαμβάνει υπόψη σύμφωνα με τις λεπτομέρειες που προβλέπει η νομοθεσία του, τους εισπραχθέντες μισθούς στη χώρα της τελευταίας απασχόλησης.

Τμήμα 2

Μισθωτοί ή μη μισθωτοί που έχουν υπαχθεί είτε αποκλειστικά σε νομοθεσίες κατά τις οποίες το ποσό της παροχής αναπηρίας εξαρτάται από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας, είτε σε νομοθεσίες του τύπου αυτού και του τύπου που αναφέρεται στο τμήμα 1

Άρθρο 40

Γενικές διατάξεις

1. Ο μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος, διαδοχικά ή κατά περιόδους, έχει υπαχθεί στις νομοθεσίες δύο ή περισσότερων κρατών μελών, από τις οποίες η μία τουλάχιστον δεν είναι του τύπου που αναφέρεται στο άρθρο 37 παράγραφος 1, δικαιούται παροχών σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3, οι οποίες εφαρμόζονται κατ' αναλογία, αφού ληφθεί υπόψη η παράγραφος 4.

2. Εντούτοις, ο ενδιαφερόμενος ο οποίος προσβάλλεται από ανικανότητα προς εργασία, η οποία έχει ως επακόλουθο αναπηρία, ενώ υπόκειται σε νομοθεσία που αναφέρεται στο παράρτημα IV μέρος Α, λαμβάνει παροχές σύμφωνα με το άρθρο 37 παράγραφος 1, υπό τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- ότι πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία αυτή ή άλλη νομοθεσία του ίδιου τύπου, αφού, ληφθεί, ενδεχομένως, υπόψη το άρθρο 38, χωρίς όμως να χρειάζεται προσφυγή σε περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες που δεν αναφέρονται στο παράρτημα IV μέρος Α, και
- ότι δεν πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για τη γένεση δικαιώματος παροχών αναπηρίας δυνάμει νομοθεσίας η οποία δεν αναφέρεται στο παράρτημα IV μέρος Α, και
- ότι δεν διεκδικεί τυχόν δικαιώματα παροχών γήρατος, λαμβανομένου υπόψη του άρθρου 44 παράγραφος 2 δεύτερη φράση.

3. α) Για να καθοριστεί το δικαίωμα παροχών δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους η οποία αναφέρεται στο παράρτημα IV μέρος Α και η οποία εξαρτά τη χορήγηση των παροχών αναπηρίας από την προϋπόθεση ότι, κατά τη διάρκεια ορισμένης χρονικής περιόδου, ο ενδιαφερόμενος έχει λάβει παροχές ασθένειας σε χρήμα ή έχει καταστεί ανίκανος προς εργασία, εφόσον μισθωτός ή μη μισθωτός που έχει υπαχθεί στη νομοθεσία αυτή προβληθεί από ανικανότητα προς εργασία, με επακόλουθο την αναπηρία, ενώ υπάγεται στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, λαμβάνεται υπόψη, με την επιφύλαξη του άρθρου 37 παράγραφος 1:

- i) κάθε περίοδος κατά την οποία έλαβε, δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους γι' αυτή την ανικανότητα προς εργασία, παροχές ασθένειας σε χρήμα ή, αντί για αυτές, διατήρησε το μισθό του,

ii) κάθε περίοδος κατά την οποία έλαβε, δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους, για την αναπηρία που ήταν επακόλουθο αυτής της ανικανότητας προς εργασία, παροχές κατά την έννοια του τίτλου III κεφάλαια 2 και 3 του κανονισμού,

σαν να πρόκειται για περίοδο κατά την οποία του χορηγήθηκαν παροχές ασθένειας σε χρήμα δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους, ή κατά την οποία ήταν ανίκανος να εργαστεί κατά την έννοια της νομοθεσίας αυτής.

β) Το δικαίωμα παροχών αναπηρίας γεννάται δυνάμει της νομοθεσίας του πρώτου κράτους μέλους, είτε κατά τη λήξη της περιόδου που προηγείται της αποζημιώσεως της ασθένειας, που ορίζεται από τη νομοθεσία αυτή, είτε κατά τη λήξη της περιόδου που προηγείται της ανικανότητας προς εργασία, που ορίζεται από τη νομοθεσία αυτή, και το νωρίτερο:

i) κατά την ημερομηνία γενέσεως του δικαιώματος παροχών που αναφέρονται στο στοιχείο α) σημείο ii), δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους,

ή

ii) την επομένη της τελευταίας ημέρας κατά την οποία ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα παροχών ασθένειας σε χρήμα, δυνάμει της νομοθεσίας του δεύτερου κράτους μέλους.

4. Η απόφαση που λαμβάνεται από το φορέα κράτους μέλους ως προς το βαθμό αναπηρίας του αιτούντος, δεσμεύει το φορέα οποιουδήποτε άλλου ενδιαφερόμενου κράτους μέλους, υπό την προϋπόθεση ότι η συμφωνία των όρων των σχετικών με το βαθμό αναπηρίας μεταξύ των νομοθεσιών των κρατών αυτών αναγνωρίζεται στο παράρτημα V.

Τμήμα 3

Επιδείνωση αναπηρίας

Άρθρο 41

1. Σε περίπτωση επιδεινώσεως αναπηρίας, για την οποία μισθωτός ή μη μισθωτός λαμβάνει παροχές δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο κράτους μέλους, ισχύουν οι ακόλουθες διατάξεις:

α) αν ο ενδιαφερόμενος, από τότε που λαμβάνει τις παροχές, δεν έχει υπαχθεί στη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους, ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους οφείλει να χορηγήσει τις παροχές, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει

β) αν ο ενδιαφερόμενος, από τότε που λαμβάνει παροχές, έχει υπαχθεί στη νομοθεσία ενός ή περισσότερων από τα υπόλοιπα κράτη μέλη, οι παροχές χορηγούνται προς αυτόν, αφού ληφθεί υπόψη η επιδείνω-

ση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 1 ή του άρθρου 40 παράγραφοι 1 ή 2, ανάλογα με την περίπτωση

γ) αν το συνολικό ποσό της ή των παροχών που οφείλονται σύμφωνα με το στοιχείο β) είναι κατώτερο του ποσού της παροχής την οποία ελάμβανε ο ενδιαφερόμενος εις βάρος του προηγούμενου οφειλέτη φορέα, ο φορέας αυτός οφείλει να του καταβάλλει συμπλήρωμα ίσο προς τη διαφορά μεταξύ των ποσών αυτών

δ) αν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο β), ο αρμόδιος φορέας για την αρχική ανικανότητα είναι ολλανδικός και αν:

i) η πάθηση που προκάλεσε την επιδείνωση είναι ίδια με εκείνη που έγινε αιτία της χορηγήσεως παροχών δυνάμει της ολλανδικής νομοθεσίας,

ii) η πάθηση αυτή είναι επαγγελματική ασθένεια υπό την έννοια της νομοθεσίας του κράτους μέλους στην οποία ο ενδιαφερόμενος υπαγόταν τελευταία, και γεννά δικαίωμα πληρωμής του συμπληρώματος που προβλέπεται στο άρθρο 60 παράγραφος 1 στοιχείο β), και,

iii) η νομοθεσία ή οι νομοθεσίες, οι οποίες ίσχυσαν για τον ενδιαφερόμενο από τότε που λαμβάνει παροχές, είναι νομοθεσίες που προβλέπονται στο παράρτημα IV μέρος Α,

ο ολλανδικός φορέας συνεχίζει να χορηγεί την αρχική παροχή και μετά την επιδείνωση, και η παροχή που οφείλεται δυνάμει της νομοθεσίας του τελευταίου κράτους μέλους στην οποία υπήχθη ο ενδιαφερόμενος μειώνεται κατά το ποσό της ολλανδικής παροχής

ε) αν, στην περίπτωση που αναφέρεται στο στοιχείο β), ο ενδιαφερόμενος δεν έχει δικαίωμα παροχών εις βάρος φορέα άλλου κράτους μέλους, ο αρμόδιος φορέας του πρώτου κράτους οφείλει να χορηγήσει τις παροχές σύμφωνα με τη νομοθεσία του κράτους αυτού, αφού λάβει υπόψη την επιδείνωση και, ενδεχομένως, το άρθρο 38.

2. Σε περίπτωση επιδεινώσεως αναπηρίας για την οποία μισθωτός ή μη μισθωτός λαμβάνει παροχές δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσότερων κρατών μελών, οι παροχές του χορηγούνται αφού ληφθεί υπόψη η επιδείνωση, σύμφωνα με το άρθρο 40 παράγραφος 1.

Τμήμα 4

Επανάληψη της χορηγήσεως των παροχών μετά από αναστολή ή κατάργηση — Μετατροπή των παροχών αναπηρίας σε παροχές γήρατος — Νέος υπολογισμός των παροχών που έχουν εκκαθαριστεί σύμφωνα με το άρθρο 39

Άρθρο 42

Προσδιορισμός του οφειλέτη φορέα σε περίπτωση επαναλήψεως της χορηγήσεως των παροχών αναπηρίας

1. Εάν, μετά από αναστολή των παροχών, πρέπει να επαναληφθεί η χορήγησή τους, η χορήγηση αυτή εξασφαλίζεται από τον φορέα ή τους φορείς οι οποίοι ήταν οφειλέτες των παροχών κατά τη στιγμή της αναστολής τους, με την επιφύλαξη του άρθρου 43.

2. Εάν, μετά την κατάργηση των παροχών, η κατάσταση του ενδιαφερομένου δικαιολογεί τη χορήγηση νέων παροχών, οι παροχές αυτές χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 παράγραφος 1 ή του άρθρου 40 παράγραφοι 1 ή 2, ανάλογα με την περίπτωση.

Άρθρο 43

Μετατροπή των παροχών αναπηρίας σε παροχές γήρατος — Νέος υπολογισμός των παροχών που έχουν εκκαθαριστεί σύμφωνα με το άρθρο 39

1. Οι παροχές αναπηρίας μετατρέπονται, ενδεχομένως, σε παροχές γήρατος, κατά τους όρους που προβλέπονται από τη νομοθεσία ή τις νομοθεσίες δυνάμει των οποίων χορηγήθηκαν, και σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 3.

2. Κάθε φορέας που οφείλει παροχές αναπηρίας, δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, συνεχίζει να καταβάλλει στο δικαιούχο των παροχών αναπηρίας ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 49, δύναται να αξιώσει παροχές γήρατος δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων από τα άλλα κράτη μέλη, τις παροχές αναπηρίας που δικαιούται κατά τη νομοθεσία που εφαρμόζει ο φορέας αυτός, μέχρι τη στιγμή κατά την οποία οι διατάξεις της παραγράφου 1 δύνανται να εφαρμοστούν για το φορέα αυτόν ή, διαφορετικά καθόσο διάστημα ο ενδιαφερόμενος συγκεντρώνει τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για να λαμβάνει τις παροχές αυτές.

3. Όταν οι παροχές αναπηρίας οι οποίες έχουν εκκαθαριστεί σύμφωνα με το άρθρο 39 δυνάμει της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους, μετατραπούν σε παροχές γήρατος και ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί ακόμα τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την ή τις νομοθεσίες ενός ή περισσότερων από τα άλλα κράτη μέλη για να έχει δικαίωμα στις παροχές αυτές, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται, εκ μέρους αυτού ή αυτών των κρατών μελών, από την ημέρα της μετατροπής, παροχές αναπηρίας των οποίων η εκκαθάριση διέπεται από τις διατάξεις του κεφαλαίου 3, σαν το κεφάλαιο αυτό να ήταν εφαρμοστέο κατά τη στιγμή της επελεύσεως της ανικανότητας προς εργασία, η οποία είχε ως επακόλουθο αναπηρία, μέχρι τη στιγμή κατά την οποία ο ενδιαφερό-

μενος θα πληροί τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από την ή τις εν λόγω εθνικές νομοθεσίες για να δικαιούται παροχών γήρατος ή, αν δεν προβλέπεται τέτοια μετατροπή, καθόσο διάστημα δικαιούται παροχών αναπηρίας δυνάμει της ή των εν λόγω νομοθεσιών.

4. Οι παροχές αναπηρίας που έχουν εκκαθαριστεί σύμφωνα με το άρθρο 39, εκκαθαρίζονται εκ νέου κατ'εφαρμογή των διατάξεων του κεφαλαίου 3, από τη στιγμή που ο δικαιούχος πληροί τους όρους που απαιτούνται για τη γένεση του δικαιώματος παροχών αναπηρίας δυνάμει μιας νομοθεσίας που δεν αναφέρεται στο παράρτημα IV μέρος Α ή λαμβάνει παροχές γήρατος δυνάμει της νομοθεσίας ενός άλλου κράτους μέλους.»

3. στον τίτλο III, το κεφάλαιο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ 3

ΓΗΡΑΣ ΚΑΙ ΘΑΝΑΤΟΣ (ΣΥΝΤΑΞΕΙΣ)

Άρθρο 44

Γενικές διατάξεις περί εκκαθάρισεως παροχών, όταν ο μισθωτός ή μη μισθωτός έχει υπαχθεί στη νομοθεσία δύο ή περισσότερων κρατών μελών

1. Τα δικαιώματα παροχών μισθωτού ή μη μισθωτού ο οποίος έχει υπαχθεί στη νομοθεσία δύο ή περισσότερων κρατών μελών, ή των επιζώντων του, καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

2. Με την επιφύλαξη του άρθρου 49, όταν μισθωτός ή μη μισθωτός υποβάλλει αίτηση εκκαθάρισεως παροχών, λαμβάνονται υπόψη για τη διαδικασία εκκαθάρισεως των παροχών αυτών όλες οι νομοθεσίες στις οποίες έχει υπαχθεί ο εν λόγω μισθωτός ή μη μισθωτός. Παρέκκλιση από των κανόνα αυτό γίνεται, εφόσον ο ενδιαφερόμενος ζητήσει ρητά αναβολή της εκκαθάρισεως των παροχών γήρατος που θα ελάμβανε δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων κρατών μελών.

3. Το παρόν κεφάλαιο δεν αφορά ούτε τις συνταξιοδοτικές προσαυξήσεις ούτε τα συνταξιοδοτικά επιδόματα λόγω τέκνων ούτε τις συντάξεις ορφανών, που χορηγούνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κεφαλαίου 8.

Άρθρο 45

Συνεκτίμηση των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες στις οποίες έχει υπαχθεί μισθωτός ή μη μισθωτός για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών

1. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την απόκτηση, τη διατήρηση, ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών, δυνάμει συστήματος που δεν είναι ειδικό σύστημα κατά την έννοια των παραγράφων 2 και 3, από την πραγματοποίηση περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας, ο αρμόδιος φορέας αυτού του κράτους μέλους λαμβάνει υπόψη, κατά το μέτρο που απαιτείται, τις

περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία κάθε άλλου κράτους μέλους, στα πλαίσια είτε γενικού είτε ειδικού συστήματος, που εφαρμόζεται σε μισθωτούς ή μη μισθωτούς. Προς το σκοπό αυτό, ο εν λόγω φορέας λαμβάνει υπόψη τις ως άνω περιόδους, σαν να πρόκειται για περιόδους που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει.

2. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από την προϋπόθεση ότι οι περίοδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί μόνο σε επάγγελμα υπαγόμενο σε ειδικό σύστημα ασφαλίσεως που εφαρμόζεται σε μισθωτούς ή, ενδεχομένως, σε καθορισμένη απασχόληση, οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών, λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών αυτών, μόνον εφόσον έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα ή, ενδεχομένως, στην ίδια απασχόληση. Εάν, αφού ληφθούν υπόψη οι περίοδοι ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο, ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί και πάλι τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να λάβει τις παροχές αυτές, οι ως άνω περίοδοι λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών του γενικού συστήματος ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος είχε υπαχθεί σε κάποιο από τα συστήματα αυτά.

3. Εάν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά τη χορήγηση ορισμένων παροχών από την προϋπόθεση ότι οι περίοδοι ασφαλίσεως έχουν πραγματοποιηθεί μόνο σε επάγγελμα υπαγόμενο σε ειδικό σύστημα ασφαλίσεως που εφαρμόζεται σε μη μισθωτούς, οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών αυτών μόνον εφόσον έχουν πραγματοποιηθεί υπό αντίστοιχο σύστημα ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο ίδιο επάγγελμα. Στο παράρτημα IV μέρος Β αναγράφονται για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος τα συστήματα που ισχύουν για τους μη μισθωτούς και αναφέρονται στην παράγραφο αυτή. Αν, αφού ληφθούν υπόψη οι περίοδοι που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο, ο ενδιαφερόμενος δεν πληροί τις απαιτούμενες προϋποθέσεις για να λάβει τις εν λόγω παροχές, οι περίοδοι αυτές λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση των παροχών του γενικού συστήματος ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει υπαχθεί σε ένα από τα συστήματα αυτά.

4. Οι περίοδοι ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο ειδικού συστήματος κράτους μέλους, λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο του γενικού συστήματος ή, ελλείψει τέτοιου συστήματος, στο πλαίσιο του συστήματος που εφαρμόζεται, ανάλογα με την περίπτωση, για τους εργάτες ή τους υπαλλήλους άλλου κράτους μέλους, για την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών, υπό την προϋπόθεση ότι ο ενδιαφερόμενος έχει υπαχθεί σε κάποιο απ' αυτά τα συστήματα, ακόμα και στην περίπτωση που οι περίοδοι αυτές έχουν ήδη ληφθεί υπόψη στο κράτος αυτό στο πλαίσιο συστήματος που αναφέρεται στην παράγραφο 2 ή στην παράγραφο 3 πρώτη φράση.

5. Αν η νομοθεσία κράτους μέλους εξαρτά την απόκτηση, τη διατήρηση ή την ανάκτηση του δικαιώματος παροχών από την προϋπόθεση ασφάλισης κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται σε περίπτωση ασφάλισης δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο παράρτημα VI για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος.

6. Περίοδος πλήρους ανεργίας στη διάρκεια της οποίας ο μισθωτός εργαζόμενος λαμβάνει παροχές σύμφωνα με το άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii) πρώτη φράση ή στοιχείο β) σημείο ii) πρώτη φράση, λαμβάνεται υπόψη από την αρμόδια υπηρεσία τους κράτους μέλους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο εργαζόμενος, σύμφωνα με τη νομοθεσία που εφαρμόζει η υπηρεσία αυτή, ως εάν αυτός είχε υπαχθεί στην εν λόγω νομοθεσία κατά τη διάρκεια της τελευταίας του απασχόλησης.

Εάν η περίοδος πλήρους ανεργίας που συμπληρώθηκε στη χώρα κατοικίας του ενδιαφερομένου δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη παρά μόνο αν έχουν συμπληρωθεί περίοδοι καταβολής εισφοράς στην ίδια αυτή χώρα, η προϋπόθεση θεωρείται ότι πληρούται, εφόσον οι περίοδοι καταβολής εισφοράς έχουν συμπληρωθεί σε άλλο κράτος μέλος.

Άρθρο 46

Εκκαθάριση παροχών

1. Όταν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία κράτους μέλους όσον αφορά το δικαίωμα παροχών πληρούνται, χωρίς να είναι απαραίτητο να εφαρμοστεί το άρθρο 45 ούτε το άρθρο 40 παράγραφος 3, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) ο αρμόδιος φορέας υπολογίζει το ποσό της οφειλόμενης παροχής το οποίο οφείλεται:

i) αφενός, δυνάμει μόνο των διατάξεων της νομοθεσίας που εφαρμόζει,

ii) αφετέρου κατ' εφαρμογή της παραγράφου 2'

β) ο αρμόδιος φορέας μπορεί, εντούτοις, να μην πραγματοποιήσει τον υπολογισμό ο οποίος προβλέπεται σύμφωνα με το στοιχείο α) σημείο ii), εάν το αποτέλεσμα του υπολογισμού που έχει πραγματοποιηθεί σύμφωνα με τη διάταξη του στοιχείου α) σημείο i), χωρίς να ληφθούν υπόψη οι διαφορές που οφείλονται στη χρησιμοποίηση στρογγυλεμένων αριθμών, στο βαθμό που ο φορέας αυτός δεν εφαρμόζει νομοθεσία η οποία περιλαμβάνει ρήτρες σώρευσης όπως αυτές που αναφέρονται στο άρθρα 46β και 46γ, ή, αν η νομοθεσία περιλαμβάνει τέτοιες ρήτρες στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 46γ, υπό την προϋπόθεση ότι προβλέπει ότι οι παροχές διαφορετικής φύσεως λαμβάνονται υπόψη μόνο σε συνάρτηση με τη σχέση μεταξύ της διάρκειας των περιόδων ασφάλισης ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν αποκλειστικά υπό τη δική της νομοθεσία και της διάρκειας των περιόδων ασφάλισης και κατοικίας που απαιτούνται από τη νομοθεσία αυτή για το δικαίωμα πλήρους παροχής.

Στο παράρτημα IV τμήμα Γ αναφέρονται, για κάθε ενδιαφερόμενο κράτος μέλος, οι περιπτώσεις κατά τις οποίες οι δύο υπολογισμοί καταλήγουν σε τέτοιο αποτέλεσμα.

2. Όταν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από τη νομοθεσία κράτους μέλους για την απόκτηση δικαιώματος παροχών, πληρούνται μόνο μετά την εφαρμογή του άρθρου 45 ή/και του άρθρου 40 παράγραφος 3, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) ο αρμόδιος φορέας υπολογίζει το θεωρητικό ποσό της παροχής την οποία θα μπορούσε να διεκδικήσει ο ενδιαφερόμενος, εάν όλες οι περιόδους ασφαλίσεως ή/και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες των κρατών μελών στις οποίες είχε υπαχθεί ο εργαζόμενος (μισθωτός ή μη μισθωτός) είχαν πραγματοποιηθεί στο εν λόγω κράτος μέλος και υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζεται κατά την ημερομηνία της εκκαθαρίσεως της παροχής. Αν, κατά τη νομοθεσία αυτή, το ποσό της παροχής είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων που πραγματοποιήθηκαν, το πόσο αυτό λαμβάνεται ως το θεωρητικό ποσό που αναφέρεται στο παρόν στοιχείο.

β) ο αρμόδιος φορέας προσδιορίζει κατόπιν το πραγματικό ποσό της παροχής, βάσει του θεωρητικού ποσού που αναφέρεται στο προηγούμενο εδάφιο, κατ' αναλογία της διάρκειας των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν πριν από την επέλευση του κινδύνου, υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει, εν σχέσει προς τη συνολική διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως και κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν πριν από την επέλευση του κινδύνου υπό τις νομοθεσίες όλων των κρατών μελών στις οποίες έχει υπαχθεί ο ενδιαφερόμενος.

3. Ο ενδιαφερόμενος δικαιούται, από τον αρμόδιο φορέα κάθε κράτους μέλους, το υψηλότερο ποσό που υπολογίζεται σύμφωνα με τις παραγράφους 1 και 2, με την επιφύλαξη, ενδεχομένως, της εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία δυνάμει της οποίας οφείλεται η παροχή αυτή.

Στην περίπτωση αυτή, η σύγκριση που πραγματοποιείται αφορά τα ποσά που καθορίζονται μετά την εφαρμογή των εν λόγω ρητρών.

4. Όταν το συνολικό ποσό των παροχών από συντάξεις αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντος που οφείλονται από τους αρμόδιους φορείς δύο ή περισσότερων κρατών μελών, κατ' εφαρμογή των διατάξεων πολυμερούς συμβάσεως κοινωνικής ασφαλίσεως που αναφέρεται στο άρθρο 6 στοιχείο β), δεν υπερβαίνει το ποσό το οποίο θα όφειλαν αυτά τα κράτη μέλη κατ' εφαρμογή των παραγράφων 1 έως 3, ισχύουν για τον ενδιαφερόμενο οι διατάξεις του παρόντος κεφαλαίου.

Άρθρο 46α

Γενικές διατάξεις σχετικές με τις ρήτρες μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που εφαρμόζονται στις παροχές αναπηρίας γήρατος ή επιζώντων δυνάμει των νομοθεσιών των κρατών μελών

1. Ως σωρεύσεις παροχών της ίδιας φύσεως νοούνται, κατά την έννοια του παρόντος κεφαλαίου: όλες οι

σωρεύσεις παροχών αναπηρίας, γήρατος και επιζώντων που υπολογίζονται ή χορηγούνται βάσει των περιόδων ασφαλίσεως ή/και κατοικίας που έχουν πραγματοποιηθεί από ένα και το αυτό πρόσωπο.

2. Ως σωρεύσεις παροχών διαφορετικής φύσεως, νοούνται, κατά την έννοια του παρόντος κεφαλαίου: όλες οι σωρεύσεις παροχών που δεν μπορούν να θεωρηθούν ως σωρεύσεις της ίδιας φύσεως κατά την έννοια της παραγράφου 1.

3. Για την εφαρμογή των ρητρών μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους σε περίπτωση σωρεύσεως παροχής αναπηρίας, γήρατος ή επιζώντων με παροχή της ίδιας φύσεως ή διαφορετικής φύσεως ή με άλλα εισοδήματα, εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) οι παροχές που αποκτώνται δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή άλλα εισοδήματα που αποκτώνται σε άλλο κράτος μέλος λαμβάνονται υπόψη μόνο εφόσον στη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους προβλέπεται ότι λαμβάνονται υπόψη οι παροχές ή τα εισοδήματα που αποκτήθηκαν στο εξωτερικό.

β) λαμβάνεται υπόψη το ποσό των παροχών που πρέπει να καταβληθεί από άλλο κράτος μέλος πριν από την αφαίρεση του φόρου, των εισφορών κοινωνικής ασφαλίσεως και των λοιπών ατομικών κρατήσεων.

γ) δεν λαμβάνονται υπόψη τα ποσά των παροχών που έχουν αποκτηθεί δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους οι οποίες χορηγούνται βάσει προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως.

δ) όταν, δυνάμει της νομοθεσίας ενός μόνο κράτους μέλους, εφαρμόζονται διατάξεις περικοπής, αναστολής ή κατάργησης λόγω του ότι ο ενδιαφερόμενος λαμβάνει παροχές της ίδιας ή άλλης φύσης οι οποίες απορρέουν από τη νομοθεσία άλλων κρατών μελών ή άλλα εισοδήματα κτηθέντα στο έδαφος άλλων κρατών μελών, η μείωση της παροχής που απορρέει από τη νομοθεσία του πρώτου κράτους μέλους μπορεί να φτάσει μόνο μέχρι του ύψους των παροχών που απορρέουν από τη νομοθεσία των άλλων κρατών μελών από τα εισοδήματα που έχουν αποκτηθεί στο έδαφος των άλλων κρατών μελών.

Άρθρο 46β

Ειδικές διατάξεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση σωρεύσεως παροχών της ίδιας φύσεως οι οποίες οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσότερων κρατών μελών

1. Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους δεν εφαρμόζονται σε παροχή που υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2.

2. Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως που προβλέπονται από τη νομοθεσία κράτους μέλους εφαρμόζονται για παροχή που έχει υπολογιστεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i) μόνον υπό την προϋπόθεση ότι πρόκειται:

α) είτε για παροχή της οποίας το ποσό είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που έχουν πραγματοποιηθεί, και η οποία αναφέρεται στο παράρτημα IV μέρος Δ'

β) είτε για παροχή της οποίας το ποσό καθορίζεται σε συνάρτηση με πλασματική περίοδο η οποία θεωρείται ότι έχει πραγματοποιηθεί μεταξύ της ημερομηνίας επελεύσεως του κινδύνου και μιας μεταγενέστερης ημερομηνίας. Στην τελευταία αυτή περίπτωση, οι εν λόγω ρήτρες εφαρμόζονται σε περίπτωση σώρευσης τέτοιας παροχής:

i) είτε για παροχή του ίδιου τύπου, εκτός αν έχει συναφθεί συμφωνία μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών με σκοπό να αποφεύγεται ο υπολογισμός της ίδιας πλασματικής περιόδου, δύο ή περισσότερες φορές,

ii) είτε για παροχή του τύπου που αναφέρεται στο στοιχείο α).

Οι παροχές και οι συμφωνίες που αναφέρονται στο στοιχείο β) αναγράφονται στο παράρτημα IV μέρος Δ.

Άρθρο 46γ

Ειδικές διατάξεις που εφαρμόζονται σε περίπτωση σωρεύσεως μιας ή περισσότερων παροχών οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 46α παράγραφος 1, με μία ή περισσότερες παροχές διαφορετικής φύσεως ή με άλλα εισοδήματα, όταν η περίπτωση αυτή αφορά περισσότερα του ενός κράτη μέλη

1. Εάν το δικαίωμα παροχών διαφορετικής φύσεως ή άλλων εισοδημάτων συνεπάγεται ταυτοχρόνως μείωση, αναστολή ή κατάργηση δύο ή περισσότερων παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), τα ποσά, τα οποία δεν θα πληρώνονταν σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από νομοθεσία των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, διαιρούνται διά του αριθμού των παροχών οι οποίες υπόκεινται σε μείωση, αναστολή ή κατάργηση.

2. Εάν πρόκειται για παροχή η οποία υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2, η παροχή ή οι παροχές διαφορετικής φύσεως των άλλων κρατών μελών, καθώς και όλα τα άλλα εισοδήματα και στοιχεία που προβλέπονται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους για την εφαρμογή αυτών των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης λαμβάνονται υπόψη σε συνάρτηση με τη σχέση μεταξύ περιόδων ασφαλίσεως ή/και κατοικίας που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 στοιχείο β) και έχουν ληφθεί υπόψη για τον υπολογισμό της εν λόγω παροχής.

3. Εάν το δικαίωμα παροχών διαφορετικής φύσεως ή άλλων εισοδημάτων συνεπάγεται ταυτοχρόνως μείωση, αναστολή ή κατάργηση μιας ή περισσότερων παροχών

που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), καθώς και μιας ή περισσότερων παροχών που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2, τότε εφαρμόζονται οι ακόλουθοι κανόνες:

α) όσον αφορά την παροχή ή τις παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i), το ποσό τα οποία δεν θα πληρώνονταν σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, διαιρούνται διά του αριθμού των παροχών οι οποίες ενδέχεται να μειωθούν, να ανασταλούν ή να καταργηθούν'

β) όσον αφορά την παροχή ή τις παροχές που υπολογίζονται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2, η μείωση, η αναστολή ή η κατάργηση πραγματοποιούνται σύμφωνα με την παράγραφο 2.

4. Εάν, στις περιπτώσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και στην παράγραφο 3 στοιχείο α), η νομοθεσία ενός κράτους μέλους προβλέπει, για την εφαρμογή των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης, τη συνεκτίμηση των παροχών διαφορετικής φύσεως ή/και άλλων εισοδημάτων, καθώς και όλων των άλλων στοιχείων, βάσει της σχέσης μεταξύ των περιόδων ασφαλίσεως που ορίζονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 στοιχείο β), η διαίρεση που προβλέπεται στις προαναφερθείσες παραγράφους δεν εφαρμόζεται γι' αυτό το κράτος μέλος.

5. Το σύνολο των ως άνω διατάξεων εφαρμόζεται κατ' αναλογία, αν η νομοθεσία ενός ή περισσότερων κρατών μελών προβλέπει ότι δεν γεννάται δικαίωμα παροχής σε περίπτωση δικαιώματος παροχής διαφορετικής φύσεως οφειλόμενης δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή άλλων εισοδημάτων.

Άρθρο 47

Συμπληρωματικές διατάξεις για τον υπολογισμό των παροχών

1. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού και του κατ' αναλογία ποσού που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2, ισχύουν οι ακόλουθοι κανόνες:

α) αν η συνολική διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως και κατοικίας που διανύθηκαν πριν από την επέλευση του κινδύνου υπό τις νομοθεσίες όλων των ενδιαφερόμενων κρατών μελών, είναι μεγαλύτερη από τη μέγιστη διάρκεια που απαιτεί η νομοθεσία ενός εξ αυτών των κρατών για τη χορήγηση πλήρους παροχής, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού λαμβάνει υπόψη τη μέγιστη αυτή διάρκεια αντί της συνολικής διάρκειας των εν λόγω περιόδων. Αυτή η μέθοδος υπολογισμού δεν πρέπει να έχει ως αποτέλεσμα την επιβολή στον εν λόγω φορέα της υποχρέωσης παροχής ποσού μεγαλύτερου από το ποσό της πλήρους παροχής που προβλέπεται από τη νομοθεσία που εφαρμόζει. Η διάταξη αυτή δεν ισχύει για τις παροχές των οποίων το ποσό δεν εξαρτάται από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως'

β) οι λεπτομέρειες σχετικά με τον υπολογισμό των περιόδων που συμπίπτουν χρονικά καθορίζονται στον κανονισμό εφαρμογής που αναφέρεται στο άρθρο 98'

- γ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται επί μέσων αποδοχών, μέσης εισφοράς, μέσης προσαυξήσεως ή επί της σχέσεως η οποία υπήρχε κατά τις περιόδους ασφαλίσεως μεταξύ των μεικτών αποδοχών του ενδιαφερομένου και του μέσου όρου των μεικτών αποδοχών όλων των ασφαλισμένων, εκτός από τους μαθητευόμενους, προσδιορίζει τα μέσα ή τα αναλογικά αυτά ποσά, αποκλειστικά βάσει των ασφαλιστικών περιόδων που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία του κράτους αυτού, ή των μεικτών αποδοχών που εισέπραξε ο ενδιαφερόμενος κατά τη διάρκεια των περιόδων αυτών και μόνο·
- δ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται επί του ποσού των απολαβών, των εισφορών ή των προσαυξήσεων, προσδιορίζει τις απολαβές, τις εισφορές ή τις προσαυξήσεις που πρέπει να ληφθούν υπόψη σχετικά με τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών, βάσει του μέσου όρου των απολαβών, των εισφορών ή των προσαυξήσεων, ο οποίος διαπιστώνεται για τις περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός ο φορέας εφαρμόζει·
- ε) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται επί απολαβών ή κατ' αποκοπή ποσού, θεωρεί ότι οι απολαβές ή το ποσό που πρέπει να ληφθεί υπόψη σχετικά με τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών είναι ίσο με τις απολαβές ή το κατ' αποκοπήν ποσό ή κατά περίπτωση, με το μέσο όρο των απολαβών ή των κατ' αποκοπήν ποσών που αντιστοιχούν στις περιόδους ασφαλίσεως, που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία που αυτός ο φορέας εφαρμόζει·
- στ) ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους του οποίου η νομοθεσία προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται, για ορισμένες περιόδους, στο ποσό των απολαβών και, για άλλες περιόδους, σε κατ' αποκοπήν ποσό ή απολαβή, λαμβάνει υπόψη, όσον αφορά τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών, τις απολαβές ή τα ποσά που καθορίζονται σύμφωνα με τις διατάξεις οι οποίες αναφέρονται στα στοιχεία δ) ή ε), ή το μέσο όρο αυτών των απολαβών ή ποσών, ανάλογα με την περίπτωση· αν, για όλες τις περιόδους που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει ο φορέας αυτός, ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται σε κατ' αποκοπήν ποσό ή απολαβή, εκτιμά ότι η απολαβή που πρέπει να ληφθεί υπόψη όσον αφορά τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών ισούται με την πλασματική απολαβή η οποία αντιστοιχεί στο εν λόγω κατ' αποκοπήν ποσό ή απολαβή·
- ζ) ο αρμόδιος φορέας ενός κράτους μέλους, η νομοθεσία του οποίου προβλέπει ότι ο υπολογισμός των παροχών βασίζεται σε έναν μέσο όρο εισφορών, καθορίζει αυτό το μέσο όρο σε συνάρτηση με τις περιόδους ασφαλίσεως που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτού του κράτους και μόνον.
2. Οι κανόνες της νομοθεσίας κράτους μέλους περί της επανεκτιμήσεως των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη για τον υπολογισμό των παροχών εφαρμόζονται, εφόσον είναι ανάγκη, επί των στοιχείων που ελήφθησαν υπόψη από τον αρμόδιο φορέα του κράτους αυτού, σύμφωνα με την παράγραφο 1, σχετικά με τις περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό τις νομοθεσίες άλλων κρατών μελών.
3. Εάν, δυνάμει της νομοθεσίας κράτους μέλους, το ποσό των παροχών καθορίζεται αφού ληφθεί υπόψη η ύπαρξη και άλλων μελών της οικογένειας, εκτός των τέκνων, ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού λαμβάνει επίσης υπόψη και αυτά τα μέλη της οικογένειας του ενδιαφερομένου που κατοικούν στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, σαν να κατοικούσαν στο έδαφος του αρμόδιου κράτους.
4. Εάν η νομοθεσία που εφαρμόζει ο αρμόδιος φορέας κράτους μέλους απαιτεί, για τον υπολογισμό των παροχών, το συνυπολογισμό μισθού, όταν γίνεται εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 45 παράγραφος 6 πρώτο και δεύτερο εδάφιο και αν σε αυτό το κράτος μέλος, για την εκκαθάριση της συντάξεως, συνυπολογίζονται μόνον οι περίοδοι πλήρους ανεργίας για την οποία καταβάλλεται επίδομα βάσει του άρθρου 71 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο ii) ή στοιχείο β) σημείο ii) πρώτη φράση, ο αρμόδιος φορέας του εν λόγω κράτους μέλους εκκαθαρίζει τη σύνταξη με βάση το μισθό τον οποίο έχει χρησιμοποιήσει ως σημείο αναφοράς για την καταβολή των εν λόγω παροχών ανεργίας, και σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας που εφαρμόζει.

Άρθρο 48

Περίοδοι ασφαλίσεως ή κατοικίας κατώτερες του έτους

1. Παρά το άρθρο 46 παράγραφος 2, ο φορέας κράτους μέλους δεν υποχρεούται να χορηγεί παροχές δυνάμει χρονικών περιόδων οι οποίες έχουν πραγματοποιηθεί υπό τη νομοθεσία που εφαρμόζει και οι οποίες πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, σε περίπτωση που:

- η διάρκεια των εν λόγω χρονικών περιόδων είναι μικρότερη του έτους, και
- αν ληφθούν υπόψη οι περίοδοι αυτές και μόνο, δεν αποκτάται δικαίωμα παροχών δυνάμει των διατάξεων αυτής της νομοθεσίας.

2. Ο αρμόδιος φορέας καθενός από τα άλλα ενδιαφερόμενα κράτη μέλη λαμβάνει υπόψη τις περιόδους που αναφέρονται στην παράγραφο 1 για την εφαρμογή του άρθρου 46 παράγραφος 2 με εξαίρεση του στοιχείου β).

3. Στην περίπτωση που η εφαρμογή της παραγράφου 1 θα είχε ως αποτέλεσμα να απαλλαγούν από τις υποχρεώσεις τους όλοι οι φορείς των ενδιαφερόμενων κρατών, οι παροχές χορηγούνται αποκλειστικά κατά τη νομοθεσία του τελευταίου από τα κράτη αυτά, οι προϋποθέσεις της οποίας πληρούνται, σαν να είχαν πραγματοποιηθεί όλες οι περίοδοι ασφαλίσεως και κατοικίας, οι οποίες πραγματοποιήθηκαν και ελήφθησαν υπόψη σύμφωνα με το άρθρο 45 παράγραφοι 1 έως 4, υπό τη νομοθεσία του κράτους αυτού.

Άρθρο 49

Υπολογισμός των παροχών όταν ο ενδιαφερόμενος δεν συγκεντρώνει ταυτοχρόνως τις προϋποθέσεις που απαιτούνται από όλες τις νομοθεσίες, υπό τις οποίες πραγματοποιήθηκαν περίοδοι ασφαλίσεως ή κατοικίας ή όταν έχει ζητήσει ρητά την αναβολή της εκκαθαρίσεως των παροχών γήρατος

1. Εάν ο ενδιαφερόμενος δεν συγκεντρώνει, σε δεδομένη στιγμή, αφού ληφθεί, ενδεχομένως, υπόψη το άρθρο 45 ή/και το άρθρο 40 παράγραφος 3, τις προϋποθέσεις που απαιτούνται για την πληρωμή των παροχών από όλες τις νομοθεσίες των κρατών μελών στις οποίες είχε υπαχθεί, αλλά πληροί μόνον τις προϋποθέσεις μιας ή περισσότερων από αυτές, ισχύουν τα ακόλουθα:

α) καθένας από τους αρμόδιους φορείς, κατά τη νομοθεσία του οποίου πληρούνται οι προϋποθέσεις, υπολογίζει το ποσό της οφειλόμενης παροχής σύμφωνα με το άρθρο 46

β) ωστόσο:

i) αν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις δύο τουλάχιστον νομοθεσιών, χωρίς να παρίσταται ανάγκη προσφυγής σε περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες των οποίων οι προϋποθέσεις δεν πληρούνται, οι εν λόγω περίοδοι δεν λαμβάνονται υπόψη για την εφαρμογή του άρθρου 46 παράγραφος 2,

ii) αν ο ενδιαφερόμενος πληροί τις προϋποθέσεις μιας μόνο νομοθεσίας, χωρίς να παρίσταται ανάγκη προσφυγής σε περιόδους ασφαλίσεως ή κατοικίας που πραγματοποιήθηκαν υπό νομοθεσίες των οποίων οι προϋποθέσεις δεν πληρούνται, το ποσό της οφειλόμενης παροχής υπολογίζεται μόνο σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας της οποίας πληρούνται οι προϋποθέσεις και αφού ληφθούν υπόψη μόνο οι περίοδοι που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία αυτή.

Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται κατ' αναλογία όταν ο ενδιαφερόμενος έχει ζητήσει ρητά την αναβολή της εκκαθαρίσεως των παροχών γήρατος, σύμφωνα με το άρθρο 44 παράγραφος 2 δεύτερη φράση.

2. Η παροχή ή οι παροχές που έχουν χορηγηθεί δυνάμει μιας ή περισσότερων νομοθεσιών στην περίπτωση που αναφέρεται στην παράγραφο 1, υπόκεινται αυτεπαγγέλτως σε νέο υπολογισμό σύμφωνα με το άρθρο 46, αφ' ής στιγμής πληρούνται οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από μία ή περισσότερες από τις υπόλοιπες νομοθεσίες στις οποίες είχε υπαχθεί ο ενδιαφερόμενος, αφού ληφθεί, ενδεχομένως, υπόψη το άρθρο 45 και αφού ληφθεί, ενδεχομένως, εκ νέου υπόψη η παράγραφος 1. Η παρούσα παράγραφος εφαρμόζεται κατ' αναλογία όταν ένα πρόσωπο ζητήσει τη μέχρι τότε εν αναστολή, δυνάμει του άρθρου 44 παράγραφος 2 δεύτερη φράση, εκκαθάριση των δικαιωμάτων παροχών γήρατος που έχουν αποκτηθεί δυνάμει της νομοθεσίας ενός ή περισσότερων κρατών μελών.

3. Πραγματοποιείται αυτεπαγγέλτως νέος υπολογισμός σύμφωνα με την παράγραφο 1 και με την επιφύλαξη του άρθρου 40 παράγραφος 2, όταν οι προϋποθέσεις που απαιτούνται από μία ή περισσότερες από τις εν λόγω νομοθεσίες παύσουν να πληρούνται.

Άρθρο 50

Χορήγηση συμπληρώματος όταν το ποσό των παροχών που οφείλονται κατά τις νομοθεσίες των διαφόρων κρατών μελών δεν φτάνει το κατώτατο όριο που προβλέπει η νομοθεσία του κράτους στο έδαφος του οποίου κατοικεί ο δικαιούχος

Ο δικαιούχος παροχών, επί του οποίου εφαρμόστηκε το παρόν κεφάλαιο, δεν δύναται, στο κράτος στου οποίου το έδαφος κατοικεί και κατά τη νομοθεσία του οποίου του οφείλεται παροχή, να εισπράξει ποσό παροχών μικρότερο από την ελάχιστη παροχή που ορίζεται από την εν λόγω νομοθεσία για περίοδο ασφαλίσεως ή κατοικίας ίση με το σύνολο των περιόδων που ελήφθησαν υπόψη για την εκκαθάριση σύμφωνα με τις διατάξεις των προηγούμενων άρθρων. Ο αρμόδιος φορέας του κράτους αυτού του καταβάλλει, ενδεχομένως, καθόλη τη διάρκεια της κατοικίας του στο έδαφος του κράτους αυτού, συμπλήρωμα ίσο με τη διαφορά μεταξύ του ποσού των παροχών που οφείλονται δυνάμει του παρόντος κεφαλαίου και του ποσού της ελάχιστης παροχής.

Άρθρο 51

Επανεκτίμηση και νέος υπολογισμός των παροχών

1. Εάν, λόγω της αυξήσεως του κόστους ζωής, της διακυμάνσεως του ύψους των μισθών ή άλλων λόγων προσαρμογής, τροποποιηθούν οι παροχές των ενδιαφερόμενων κρατών κατά ένα καθορισμένο ποσοστό ή ποσό, το ποσοστό ή ποσό αυτό πρέπει να εφαρμόζεται απευθείας στις παροχές που καθορίστηκαν σύμφωνα με το άρθρο 46, χωρίς να χρειάζεται νέος υπολογισμός κατά τις διατάξεις του εν λόγω άρθρου.

2. Αντιθέτως, σε περίπτωση τροποποίησης είτε του τρόπου καθορισμού, είτε των κανόνων υπολογισμού των παροχών, πραγματοποιείται νέος υπολογισμός σύμφωνα με το άρθρο 46.»

4. στο άρθρο 60 παράγραφος 1 παρεμβάλλεται το ακόλουθο στοιχείο:

«δ) Οι ρήτρες μείωσης, αναστολής ή καταργήσεως, που προβλέπονται στη νομοθεσία κράτους μέλους, δεν εφαρμόζονται εις βάρος του δικαιούχου παροχών οι οποίες έχουν εκκαθαριστεί από τους φορείς δύο κρατών μελών σύμφωνα με το στοιχείο β).»

5. στο άρθρο 94, η παράγραφος 10 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«10. Τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων που έχουν επιτύχει, πριν από την έναρξη ισχύος του άρθρου 45 παράγραφος 6, την εκκαθάριση σύνταξης, μπορούν να επανεξετάζονται μετά από αίτησή τους, λαμβανομένων υπόψη των διατάξεων του άρθρου 45 παράγραφος 6.»

6. παρεμβάλλεται το ακόλουθο άρθρο:

«Άρθρο 95α

Μεταβατικές διατάξεις για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1248/92

1. Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 1248/92 δεν δημιουργεί κανένα δικαίωμα για τις περιόδους πριν από την 1η Ιουνίου 1992.

2. Όλες οι περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας που συμπληρώθηκαν υπό τη νομοθεσία ενός κράτους μέλους πριν από την 1η Ιουνίου 1992, λαμβάνονται υπόψη για τον προσδιορισμό των δικαιωμάτων που γεννώνται σύμφωνα με τις διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1248/92.

3. Με την επιφύλαξη των διατάξεων της παραγράφου 1, δικαίωμα γεννάται, δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1248/92, ακόμη και αν αναφέρεται σε ασφαλιστικό κίνδυνο που επήλθε πριν από την 1η Ιουνίου 1992.

4. Τα δικαιώματα των ενδιαφερομένων, οι οποίοι επέτυχαν πριν από την 1η Ιουνίου 1992 την εκκαθάριση σύνταξης, δύνανται να αναθεωρούνται, κατόπιν αιτήσεώς τους, αφού ληφθούν υπόψη οι διατάξεις του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1248/92.

5. Αν η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 υποβληθεί εντός δύο ετών από την 1η Ιουνίου 1992, τα δικαιώματα που γεννώνται δυνάμει του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 1248/92 αποκτώνται από την ημερομηνία αυτή, χωρίς να είναι δυνατόν να αντιτάσσονται στους ενδιαφερόμενους οι διατάξεις της νομοθεσίας κράτους μέλους περί εκπτώσεως ή παραγραφής δικαιωμάτων.

6. Αν η αίτηση που αναφέρεται στην παράγραφο 4 υποβληθεί μετά το τέλος της διετούς περιόδου από την 1η Ιουνίου 1992, τα δικαιώματα εκ των οποίων δεν εξέπεσε ο δικαιούχος ή τα οποία δεν παραγράφονται, αποκτώνται από την ημερομηνία υποβολής της αιτήσεως, με την επιφύλαξη τυχόν ευνοϊκότερων διατάξεων της νομοθεσίας ενός κράτους μέλους.»

7. το παράρτημα IV αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ IV

(Άρθρο 37 παράγραφος 2, άρθρο 38 παράγραφος 3, άρθρο 45 παράγραφος 3, άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο β) και άρθρο 46β παράγραφος 2 του κανονισμού)

A.

Νομοθεσίες που αναφέρονται στο άρθρο 37 παράγραφος 1 του κανονισμού, σύμφωνα με τις οποίες το ύψος των παροχών αναπηρίας είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των ασφαλιστικών περιόδων

A. ΒΕΛΓΙΟ

Οι νομοθεσίες που αφορούν το γενικό σύστημα αναπηρίας, το ειδικό σύστημα αναπηρίας των εργατών ορυχείων, το ειδικό σύστημα των ναυτικών του εμπορικού ναυτικού και η νομοθεσία περί ασφαλίσεως κατά της ανικανότητας προς εργασία των ανεξάρτητων επαγγελματιών.

B. ΔΑΝΙΑ

Ουδέν.

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ουδέν.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Οι νομοθεσίες για την ασφάλιση αναπηρίας του γενικού συστήματος και των ειδικών συστημάτων.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

1. Μισθωτοί

Το σύνολο των νομοθεσιών περί ασφαλίσεως αναπηρίας, εκτός από τη νομοθεσία σχετικά με την ασφάλιση αναπηρίας του συστήματος κοινωνικής ασφαλίσεως των εργατών ορυχείων.

2. Μη μισθωτοί

Η νομοθεσία περί της ασφαλίσεως αναπηρίας των μη μισθωτών που απασχολούνται στη γεωργία.

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Η νομοθεσία περί του συστήματος γεωργικής ασφαλίσεως.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Το τμήμα II κεφάλαιο 10 του κωδικοποιημένου νόμου του 1981 περί της κοινωνικής ασφαλίσεως και των κοινωνικών υπηρεσιών [Social Welfare (Consolidation) Act, 1981].

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Ουδέν.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδέν.

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

α) Ο νόμος της 18ης Φεβρουαρίου 1966 περί της ασφαλίσεως κατά της ανικανότητας προς εργασία, όπως τροποποιήθηκε.

β) Ο νόμος της 11ης Δεκεμβρίου 1975 περί της γενικής ασφαλίσεως κατά της ανικανότητας προς εργασία, όπως τροποποιήθηκε.

ΙΑ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδέν.

ΙΒ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

α) Μεγάλη Βρετανία

Το άρθρο 15 του νόμου περί κοινωνικής ασφαλίσεως του 1975 (Social Security Act 1975).

Τα άρθρα 14 έως 16 του νόμου περί των συντάξεων κοινωνικής ασφαλίσεως του 1975 [Social Security Pensions Act 1975].

β) Βόρεια Ιρλανδία

Το άρθρο 15 του νόμου περί κοινωνικής ασφαλίσεως στη Βόρεια Ιρλανδία του 1975 [Social Security (Northern Ireland) Act 1975].

Τα άρθρα 16 έως 18 του κανονισμού του 1975 περί συντάξεων κοινωνικής ασφαλίσεως στη Βόρεια Ιρλανδία [Social Security Pensions (Northern Ireland) Order 1975].

B.

Ειδικά συστήματα για μη μισθωτούς κατά την έννοια του άρθρου 38 παράγραφος 3 και του άρθρου 45 παράγραφος 3 του κανονισμού

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Ουδέν.

Β. ΔΑΝΙΑ

Ουδέν.

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ασφάλιση γήρατος αγροτών (Altershilfe für Landwirte).

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Καθεστώς πρόωρης συνταξιοδότησεως για τους μη μισθωτούς εργαζόμενους στη ναυτιλία, οι οποίοι ασκούν τις δραστηριότητες που αναφέρονται στο βασιλικό διάταγμα υπ' αριθ. 2309 της 23ης Ιουλίου 1970.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Ουδέν.

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Ουδέν.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Ουδέν.

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Συστήματα ασφάλισης συντάξεων για (Assicurazione pensioni per):

- γιατρούς (medici),
- φαρμακοποιούς (farmacisti),
- κτηνιάτρους (veterinari),
- μαίες (ostetriche),
- μηχανικούς και αρχιτέκτονες (ingegneri ed architetti),
- τοπογράφους (geometri),
- δικηγόρους και δικολάβους (avvocati e procuratori),
- διπλωματούχους οικονομικών επιστημών (dottori commercialisti),
- εμπειρογνώμονες-λογιστές και εμποριονόμους (ragionieri e periti commerciali),
- συμβούλους εργασίας (consulenti del lavoro),
- συμβολαιογράφους (notai),
- εκτελωνιστές (spedizionieri doganali).

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδέν.

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Ουδέν.

ΙΑ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Ουδέν.

ΙΒ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Ουδέν.

Γ.

Περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 46 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού, στις οποίες μπορεί να μην υπολογιστεί η παροχή σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού

Α. ΒΕΛΓΙΟ

Ουδέν.

B. ΔΑΝΙΑ

Αιτήσεις συντάξεων που καθορίζονται σύμφωνα με το νόμο για την κοινωνική σύνταξη, εξαιρέσει των συντάξεων οι οποίες αναφέρονται στο παράρτημα IV, μέρος Δ.

Γ. ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ουδέν.

Δ. ΙΣΠΑΝΙΑ

Ουδέν.

Ε. ΓΑΛΛΙΑ

Ουδέν.

ΣΤ. ΕΛΛΑΔΑ

Ουδέν.

Ζ. ΙΡΛΑΝΔΙΑ

Όλες οι αιτήσεις για σύνταξη αποχώρησης, ανταποδοτική σύνταξη γήρατος και σύνταξη χηρείας.

Η. ΙΤΑΛΙΑ

Αιτήσεις συντάξεων αναπηρίας, αποχώρησης και επιζώντων των μισθωτών, καθώς και των ακόλουθων κατηγοριών μη μισθωτών: γεωργοί, επίμορτοι αγρολήπτες, κτηματίες αγρότες, βιοτέχνες και πρόσωπα που εξασκούν εμπορικές δραστηριότητες.

Θ. ΛΟΥΞΕΜΒΟΥΡΓΟ

Ουδέν.

Ι. ΚΑΤΩ ΧΩΡΕΣ

Αιτήσεις συντάξεων γήρατος δυνάμει του νόμου της 31ης Μαΐου 1956 σχετικά με τη γενικευμένη ασφάλιση γήρατος, όπως τροποποιήθηκε.

ΙΑ. ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΑ

Όλες οι αιτήσεις συντάξεων αναπηρίας, γήρατος και χηρείας.

ΙΒ. ΗΝΩΜΕΝΟ ΒΑΣΙΛΕΙΟ

Όλες οι αιτήσεις για σύνταξη αποχώρησης και σύνταξη χηρείας που ορίζονται κατ' εφαρμογή των διατάξεων του τίτλου III κεφάλαιο 3 του κανονισμού, εκτός των περιπτώσεων όπου ο ενδιαφερόμενος έχει συμπληρώσει περιόδους ασφαλίσεως, απασχολήσεως ή κατοικίας υπό τη νομοθεσία του Ηνωμένου Βασιλείου και ενός άλλου κράτους μέλους κατά τη διάρκεια φορολογικού έτους με ημερομηνία ενάρξεως την 6η Απριλίου 1975 ή μεταγενέστερη.

Δ.

Παροχές και συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 46β παράγραφος 2 του κανονισμού

1. Παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 46β παράγραφος 2 στοιχείο α) του κανονισμού, των οποίων το ποσό είναι ανεξάρτητο από τη διάρκεια των περιόδων ασφαλίσεως ή κατοικίας που έχουν πραγματοποιηθεί:
 - α) οι παροχές αναπηρίας που προβλέπονται από τις νομοθεσίες που αναφέρονται στο μέρος Α του παρόντος παραρτήματος
 - β) η πλήρης εθνική σύνταξη γήρατος που χορηγεί η Δανία μετά από δέκα έτη κατοικίας σε πρόσωπα στα οποία έχει ήδη χορηγηθεί σύνταξη, το αργότερο από την 1η Οκτωβρίου 1989
 - γ) η ολλανδική σύνταξη χηρείας δυνάμει του νόμου της 9ης Απριλίου 1959 σχετικά με τη γενικευμένη ασφάλιση χηρών και ορφανών, όπως τροποποιήθηκε

- δ) οι ισπανικές συντάξεις επιζώντων και επιδόματα θανάτου, που χορηγούνται στα πλαίσια των γενικών και ειδικών συστημάτων
- ε) το επίδομα χρείας της ασφάλισης χρείας του γαλλικού γενικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ή του συστήματος για τους μισθωτούς του γεωργικού τομέα, και
- στ) η σύνταξη ανάπηρου χήρου ή χήρας του γαλλικού γενικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ή του συστήματος για τους μισθωτούς του γεωργικού τομέα, όταν υπολογίζεται με βάση σύνταξη αναπηρίας του αποθανόντος συζύγου μετά από εκκαθάριση κατ' εφαρμογή του άρθρου 46 παράγραφος 1 στοιχείο α) σημείο i).
2. Παροχές που αναφέρονται στο άρθρο 46β παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού, το ποσό των οποίων καθορίζεται σε συνάρτηση με πλασματική περίοδο που θεωρείται ότι έχει συμπληρωθεί μεταξύ της ημερομηνίας επελεύσεως του κινδύνου και μεταγενέστερης ημερομηνίας:
- α) οι συντάξεις πρόωρης συνταξιοδότησης που χορηγεί η Δανία, των οποίων το ύψος καθορίζεται σύμφωνα με τη νομοθεσία που ίσχυε πριν από την 1η Οκτωβρίου 1984
- β) οι γερμανικές συντάξεις αναπηρίας και επιζώντων, για τις οποίες λαμβάνεται υπόψη μια συμπληρωματική περίοδος, καθώς και οι γερμανικές συντάξεις γήρατος, για τις οποίες λαμβάνεται υπόψη μια συμπληρωματική περίοδος που έχει ήδη πραγματοποιηθεί
- γ) οι συντάξεις αναπηρίας και επιζώντων που χορηγεί το Λουξεμβούργο
- δ) οι συντάξεις πλήρους ανικανότητας προς εργασία που χορηγεί η Ιταλία ("inabilità").
3. Συμφωνίες που αναφέρονται στο άρθρο 46β παράγραφος 2 στοιχείο β) σημείο i) του κανονισμού και οι οποίες αποβλέπουν στο να αποφεύγεται ο υπολογισμός της ίδιας πλασματικής περιόδου δύο ή περισσότερες φορές.

Συμφωνία της 20ής Ιουλίου 1978 μεταξύ των κυβερνήσεων του Μεγάλου Δουκάτου του Λουξεμβούργου και της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας σχετικά με διάφορα θέματα κοινωνικής ασφάλισης.»

8. το παράρτημα VI τροποποιείται ως εξής:

α) στο τμήμα Α (Βέλγιο), προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

- «9. Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού μιας σύνταξης αναπηρίας, που αναφέρεται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού, ο αρμόδιος οργανισμός του Βελγίου βασίζεται στα εισοδήματα από το τελευταίο επάγγελμα που άσκησε ο ενδιαφερόμενος.
10. Κάθε μισθωτός ή μη μισθωτός εργαζόμενος που έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος στο Βέλγιο δυνάμει της βελγικής νομοθεσίας στον τομέα της ασφάλισης ασθενείας-αναπηρίας — η οποία εξαρτά τη χορήγηση του δικαιώματος παροχών, μεταξύ άλλων, από την προϋπόθεση ότι υφίσταται ασφάλιση κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου — θεωρείται ότι είναι ασφαλισμένος κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου προς το σκοπό της εφαρμογής των διατάξεων του τίτλου III κεφάλαιο 3 του κανονισμού, εφόσον είναι ασφαλισμένος για τον ίδιο κίνδυνο δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους.
11. Εάν, κατ' εφαρμογή του άρθρου 45 του κανονισμού, ο ενδιαφερόμενος δικαιούται βελγική παροχή αναπηρίας, η παροχή αυτή εκκαθαρίζεται, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού:
- α) βάσει των διατάξεων του νόμου της 9ης Αυγούστου 1963 περί θεσπίσεως και οργανώσεως καθεστώτος υποχρεωτικής ασφάλισης κατά της ασθενείας και της αναπηρίας, εφόσον ο ενδιαφερόμενος, τη στιγμή κατά την οποία κατέστη ανίκανος προς εργασία, ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ως μισθωτός εργαζόμενος κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) του κανονισμού
- β) βάσει των διατάξεων του βασιλικού διατάγματος της 20ής Ιουλίου 1971 περί θεσπίσεως καθεστώτος ασφάλισης κατά της ανικανότητας προς εργασία υπέρ των ανεξάρτητων εργαζομένων, εφόσον ο ενδιαφερόμενος, τη στιγμή κατά την οποία κατέστη ανίκανος προς εργασία, ήταν μη μισθωτός κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) του κανονισμού.»

β) ο υπότιτλος Β (Δανία) τροποποιείται ως εξής:

i) το σημείο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«7. το άρθρο 46α παράγραφος 3 στοιχείο δ), το άρθρο 46γ παράγραφοι 1 και 3 του κανονισμού και το άρθρο 7 παράγραφος 1 του κανονισμού εφαρμογής, δεν εφαρμόζονται για όσες συντάξεις εκκαθαρίζονται στο πλαίσιο της νομοθεσίας της Δανίας.»

ii) το σημείο 9 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«9. Αν ο δικαιούχος σύνταξης αποχώρησης — ενδεχομένως πρόωρης — την οποία χορηγεί η Δανία, δικαιούται επίσης σύνταξη επιζώντος από άλλο κράτος μέλος, τότε οι συντάξεις αυτές θεωρούνται, για την εφαρμογή της νομοθεσίας της Δανίας, ότι αποτελούν παροχές της ίδιας φύσεως κατά την έννοια του άρθρου 46α παράγραφος 1 του κανονισμού, υπό την προϋπόθεση, εντούτοις, ότι το πρόσωπο του οποίου οι χρονικές περίοδοι ασφάλισης ή κατοικίας λαμβάνονται ως βάση για τον υπολογισμό της σύνταξης επιζώντος, έχει πραγματοποιήσει περιόδους κατοικίας στη Δανία.»

γ) στον υπότιτλο Δ (Ισπανία), προστίθενται τα ακόλουθα σημεία:

«3. Κάθε μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος δυνάμει της ισπανικής νομοθεσίας, θεωρείται ότι εξακολουθεί να είναι ασφαλισμένος κατά τη στιγμή της επελεύσεως του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του τίτλου ΙΙ κεφάλαιο 3 του κανονισμού, εφόσον είναι ασφαλισμένος δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους κατά τη στιγμή επελεύσεως του κινδύνου ή, αν αυτό δεν συμβαίνει, σε περίπτωση που οφείλεται παροχή δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους για τον ίδιο κίνδυνο. Εντούτοις, η τελευταία αυτή προϋπόθεση θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 1.

4. α) Κατ' εφαρμογήν του άρθρου 47 του κανονισμού, το θεωρητικό ποσό της ισπανικής παροχής υπολογίζεται επί των πραγματικών βάσεων εισφοράς του ασφαλισμένου, κατά τα έτη πριν από την καταβολή της τελευταίας εισφοράς υπέρ της ισπανικής κοινωνικής ασφάλισης.

β) Το ποσό αυτής της σύνταξης θα αυξηθεί κατά το ποσό των προσαυξήσεων και αναπροσαρμογών που υπολογίζονται για κάθε μεταγενέστερο έτος μέχρι το έτος που προηγείται της επέλευσης του κινδύνου, για τις συντάξεις της ίδιας φύσεως.»

δ) στον υπότιτλο Ε (Γαλλία), προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«8. Κάθε μισθωτός ο οποίος έχει παύσει να υπόκειται στη γαλλική νομοθεσία σχετικά με την ασφάλιση χρείας του γαλλικού γενικού συστήματος κοινωνικής ασφάλισης ή του συστήματος για τους μισθωτούς του γεωργικού τομέα, θεωρείται ότι έχει την ιδιότητα του ασφαλισμένου δυνάμει της νομοθεσίας αυτής κατά τη στιγμή της επελεύσεως του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 3 του κανονισμού, εφόσον είναι ασφαλισμένος υπό την ιδιότητα του μισθωτού δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους κατά τη στιγμή της επελεύσεως του κινδύνου ή, διαφορετικά, στην περίπτωση που οφείλεται παροχή επιζώντος δυνάμει της νομοθεσίας για τους μισθωτούς άλλου κράτους μέλους. Εντούτοις, η προϋπόθεση αυτή θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση η οποία αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 1.»

ε) στον υπότιτλο ΣΤ (Ελλάδα), προστίθεται το ακόλουθο σημείο:

«4. Στο πλαίσιο της ελληνικής νομοθεσίας, η εφαρμογή του άρθρου 49 παράγραφος 2 του κανονισμού εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι ο νέος υπολογισμός που αναφέρεται στο ως άνω άρθρο δεν αποβαίνει εις βάρος του ενδιαφερομένου.»

στ) στον υπότιτλο Ζ (Ιρλανδία), το σημείο 4 διαγράφεται

ζ) ο υπότιτλος Ι (Κάτω Χώρες) τροποποιείται ως εξής:

i) το σημείο 3 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«3. α) Κάθε μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος έχει παύσει να υπόκειται στη νομοθεσία των Κάτω Χωρών σχετικά με την ασφάλιση χρείας, θεωρείται ότι είναι ασφαλισμένος δυνάμει της νομοθεσίας αυτής κατά τη στιγμή της επελεύσεως του κινδύνου, προκειμένου να εφαρμοστούν οι διατάξεις του τίτλου ΙΙΙ κεφάλαιο 3 του κανονισμού, εφόσον είναι ασφαλισμένος δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους για τον ίδιο κίνδυνο ή, διαφορετικά, σε περίπτωση που

οφείλεται παροχή επιζώντος δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους. Εντούτοις, η τελευταία αυτή προϋπόθεση θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 1.

- β) Εάν, κατ' εφαρμογή του στοιχείου α), μια χήρα δικαιούται σύνταξη χηρείας δυνάμει της νομοθεσίας των Κάτω Χωρών σχετικά με τη γενικευμένη ασφάλιση των χηρών και των ορφανών, η σύνταξη αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με το άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού.

Για την εφαρμογή των διατάξεων αυτών, λαμβάνονται επίσης υπόψη ως περίοδοι ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τη νομοθεσία των Κάτω Χωρών οι περίοδοι πριν από την 1η Οκτωβρίου 1959, κατά τη διάρκεια των οποίων ο μισθωτός ή μη μισθωτός είχε κατοικήσει στο έδαφος των Κάτω Χωρών, έχοντας συμπληρώσει το 15ο έτος της ηλικίας του, ή κατά τη διάρκεια των οποίων, παρόλο που κατοικούσε στο έδαφος άλλου κράτους μέλους, είχε ασκήσει δραστηριότητα ως μισθωτός στις Κάτω Χώρες για εργοδότη εγκαταστημένο στη χώρα αυτή.

- γ) Δεν περιλαμβάνονται οι περίοδοι που πρέπει να ληφθούν υπόψη δυνάμει των διατάξεων του στοιχείου β), οι οποίες συμπίπτουν με τις περιόδους ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν υπό τη νομοθεσία άλλου κράτους μέλους σχετικά με τις συντάξεις επιζώντων.
- δ) Θεωρούνται αποκλειστικά ως πραγματοποιηθείσες περίοδοι ασφάλισης για τους σκοπούς εφαρμογής του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού, οι περίοδοι ασφάλισης που πραγματοποιήθηκαν μετά την ηλικία των 15 ετών συμπληρωμένων δυνάμει του γενικού συστήματος ασφάλισης χηρών και ορφανών (AWW).»

ii) το σημείο 4 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«4. α) Κάθε μισθωτός ή μη μισθωτός ο οποίος έχει παύσει να είναι ασφαλισμένος δυνάμει του νόμου της 18ης Φεβρουαρίου 1966 σχετικά με την ασφάλιση κατά της ανικανότητας προς εργασία (WAO) ή/και δυνάμει του νόμου της 11ης Δεκεμβρίου 1975 σχετικά με την ανικανότητα προς εργασία (AAW) θεωρείται ότι συνεχίζει να είναι ασφαλισμένος κατά τη στιγμή της επέλευσης του κινδύνου, για τους σκοπούς της εφαρμογής του τίτλου III κεφάλαιο 3 του κανονισμού, εάν είναι ασφαλισμένος για τον ίδιο αυτόν κίνδυνο δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ή, αν αυτό δεν συμβαίνει, στην περίπτωση που οφείλεται παροχή δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους για τον ίδιο κίνδυνο. Ωστόσο, η τελευταία αυτή προϋπόθεση θεωρείται ότι πληρούται στην περίπτωση που αναφέρεται στο άρθρο 48 παράγραφος 1.

β) Εάν, κατ' εφαρμογή του στοιχείου α), ο ενδιαφερόμενος δικαιούται ολλανδική παροχή αναπηρίας, η παροχή αυτή εκκαθαρίζεται, σύμφωνα με τους κανόνες που προβλέπονται στο άρθρο 46 παράγραφος 2 του κανονισμού:

- i) σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται από τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO), αν ο ενδιαφερόμενος, τη στιγμή κατά την οποία επήλθε η ανικανότητα προς εργασία, ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους ως μισθωτός κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) του κανονισμού,
- ii) σύμφωνα με τις διατάξεις που προβλέπονται από τον προαναφερθέντα νόμο της 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), αν ο ενδιαφερόμενος, τη στιγμή κατά την οποία επήλθε η ανικανότητα προς εργασία:
- ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους χωρίς να έχει την ιδιότητα του μισθωτού κατά την έννοια του άρθρου 1 στοιχείο α) του κανονισμού ή
 - δεν ήταν ασφαλισμένος για τον κίνδυνο αυτό δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους, αλλά μπορεί να προβάλλει δικαιώματα για παροχές δυνάμει της νομοθεσίας άλλου κράτους μέλους.

Εάν το ποσό της παροχής που υπολογίζεται κατ' εφαρμογή του σημείου i) είναι μικρότερο από το ποσό που προκύπτει από την εφαρμογή του σημείου ii), η χορηγούμενη παροχή αντιστοιχεί σ' αυτό το τελευταίο ποσό.

γ) Για τον υπολογισμό των παροχών που εκκαθαρίζονται σύμφωνα με τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO) ή με τον προαναφερθέντα

νόμο της 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), οι ολλανδικοί φορείς λαμβάνουν υπόψη:

- τις περιόδους μισθωτής εργασίας και τις εξομοιούμενες περιόδους που έχουν πραγματοποιηθεί στις Κάτω Χώρες πριν από την 1η Ιουλίου 1967,
- τις περιόδους ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO),
- τις περιόδους ασφάλισης που έχει πραγματοποιήσει ο ενδιαφερόμενος μετά τη συμπλήρωση του 15ου έτους της ηλικίας του, υπό τον προαναφερθέντα νόμο της 11ης Δεκεμβρίου 1975 (AAW), στο βαθμό που οι περίοδοι αυτές δεν συμπίπτουν με τις περιόδους ασφάλισης που έχουν πραγματοποιηθεί υπό τον προαναφερθέντα νόμο της 18ης Φεβρουαρίου 1966 (WAO).

δ) Κατά τον υπολογισμό της ολλανδικής παροχής αναπηρίας κατ' εφαρμογή του άρθρου 40 παράγραφος 1 του κανονισμού, δεν λαμβάνεται υπόψη από τους φορείς των Κάτω Χωρών το συμπλήρωμα που χορηγείται, ενδεχομένως, στο δικαιούχο της παροχής δυνάμει του νόμου σχετικά με τα συμπληρώματα. Το δικαίωμα γι' αυτό το συμπλήρωμα και το ύψος του υπολογίζονται αποκλειστικά βάσει των διατάξεων του νόμου για τα συμπληρώματα.»

η) στον υπότιτλο IB (Ηνωμένο Βασίλειο), το σημείο 9 διαγράφεται.

Άρθρο 3

Ο κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 574/2 τροποποιείται ως εξής:

1. Το άρθρο 7 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 7

Γενικοί κανόνες όσον αφορά την εφαρμογή των διατάξεων περί μη σωρεύσεως

1. Όταν παροχές που οφείλονται δυνάμει της νομοθεσίας δύο ή περισσότερων κρατών μελών ενδέχεται να μειωθούν, να ανασταλούν ή να καταργηθούν, αμοιβαία, τα ποσά τα οποία δεν θα πληρώνονταν σε περίπτωση αυστηρής εφαρμογής των ρητρών μείωσης, αναστολής ή κατάργησης που προβλέπονται από τη νομοθεσία των ενδιαφερομένων κρατών μελών, διαιρούνται διά του αριθμού των παροχών οι οποίες υπόκεινται σε μείωση, αναστολή ή κατάργηση.

2. Για την εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 12 παράγραφοι 2, 3 και 4, του άρθρου 46α, του άρθρου 46β και του άρθρου 46γ του κανονισμού, οι ενδιαφερόμενοι αρμόδιοι φορείς ανταλλάσσουν, κατόπιν αιτήσεώς τους, κάθε σχετική πληροφορία.»

2. στο άρθρο 15 παράγραφος 1 στοιχείο α), η φράση: «και του άρθρου 46 παράγραφος 2 στοιχείο γ) του κανονισμού» αντικαθίσταται από τη φράση: «και του άρθρου 47 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού»

3. στο άρθρο 35, ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Αιτήσεις παροχών αναπηρίας στη περίπτωση που μισθωτός ή μη μισθωτός έχει υπαχθεί αποκλειστικά σε νομοθεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα IV τμήμα Α του κανονισμού, καθώς και στην περίπτωση που

αναφέρεται στο άρθρο 40 παράγραφος 2 του κανονισμού»

4. στο άρθρο 39, ο τίτλος αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Εξέταση των αιτήσεων παροχών αναπηρίας στην περίπτωση που μισθωτός ή μη μισθωτός έχει υπαχθεί αποκλειστικά σε νομοθεσίες που αναφέρονται στο παράρτημα IV τμήμα Α του κανονισμού»

5. το άρθρο 46 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«Άρθρο 46

Ποσά που οφείλονται για περιόδους προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως, οι οποίες δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη δυνάμει του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού εφαρμογής

Για τον υπολογισμό του θεωρητικού ποσού, καθώς και του πραγματικού ποσού της παροχής, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 46 παράγραφος 2 στοιχεία α) και β) του κανονισμού, εφαρμόζονται οι κανόνες του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχεία β), γ) και δ) του κανονισμού εφαρμογής.

Το πραγματικά οφειλόμενο ποσό, που υπολογίζεται δυνάμει του άρθρου 46 παράγραφος 2 του κανονισμού, προσαυξάνεται κατά το ποσό που αντιστοιχεί στις περιόδους προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως, οι οποίες δεν έχουν ληφθεί υπόψη δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 15 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού εφαρμογής. Η προσαύξηση αυτή υπολογίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της νομοθεσίας του κράτους μέλους υπό την οποία πραγματοποιήθηκαν αυτές οι περίοδοι προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως.

Η σύγκριση που αναφέρεται στο άρθρο 46 παράγραφος 3 του κανονισμού πρέπει να πραγματοποιείται λαμβανομένης υπόψη της εν λόγω προσαύξεσης.»

6. το άρθρο 47 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 47

Υπολογισμός των οφειλομένων ποσών που αντιστοιχούν στις περιόδους προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως

Ο φορέας κάθε κράτους μέλους υπολογίζει, σύμφωνα με τη νομοθεσία την οποία εφαρμόζει, το οφειλόμενο ποσό που αντιστοιχεί στις περιόδους προαιρετικής ασφαλίσεως ή προαιρετικής συνεχίσεως της ασφαλίσεως, το οποίο, δυνάμει του άρθρου 46α, παράγραφος 3 στοιχείο γ) του κανονισμού, δεν υπάγεται στις ρήτρες κατάργησης, μείωσης ή αναστολής άλλου κράτους μέλους.»

7. στο άρθρο 48, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Οι οριστικές αποφάσεις που λαμβάνονται από καθένα από τους αρμόδιους φορείς διαβιβάζονται στο φορέα εξετάσεως. Καθεμία από τις αποφάσεις αυτές πρέπει να προσδιορίζει τα ένδικα μέσα και τις προθεσμίες προσφυγής που προβλέπονται από τη σχετική νομοθεσία. Αφού λάβει όλες αυτές τις αποφάσεις, ο φορέας εξετάσεως τις κοινοποιεί στον αιτούντα στη γλώσσα του, με ένα ανακεφαλαιωτικό σημείωμα στο οποίο προσαρτώνται οι εν λόγω αποφάσεις. Οι προθεσμίες προσφυγής αρχίζουν να υπολογίζονται από τη λήψη του ανακεφαλαιωτικού σημειώματος από τον αιτούντα.»

8. το άρθρο 49 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

Άρθρο 49

Νέος υπολογισμός των παροχών

1. Για την εφαρμογή του άρθρου 43 παράγραφοι 3 και 4, του άρθρου 49 παράγραφοι 2 και 3 του άρθρου 51 παράγραφος 2 του κανονισμού, το άρθρο 45 του κανονισμού εφαρμογής εφαρμόζεται κατ' αναλογία.

2. Σε περίπτωση νέου υπολογισμού, καταργήσεως ή αναστολής της παροχής, ο φορέας που έλαβε την από-

φαση την κοινοποιεί αμελλητί, ενδεχομένως μέσω του φορέα εξετάσεως, στον ενδιαφερόμενο και σε κάθε φορέα έναντι του οποίου ο ενδιαφερόμενος έχει δικαίωμα. Η απόφαση πρέπει να προσδιορίζει τα ένδικα μέσα και τις προθεσμίες προσφυγής που προβλέπονται από τη σχετική νομοθεσία. Οι προθεσμίες προσφυγής αρχίζουν να υπολογίζονται από τη λήψη της αποφάσεως από τον ενδιαφερόμενο.»

9. στο άρθρο 107, η παράγραφος 1 αντικαθίσταται από το ακόλουθο κείμενο:

«1. Για την εφαρμογή των ακόλουθων διατάξεων:

α) κανονισμός: άρθρο 12 παράγραφοι 2, 3 και 4, άρθρο 19 παράγραφος 1 στοιχείο β) τελευταία φράση, άρθρο 22 παράγραφος 1 σημείο ii) δεύτερη φράση, άρθρο 25 παράγραφος 1 στοιχείο β) προτελευταία φράση, άρθρο 41 παράγραφος 1 στοιχεία γ) και δ), άρθρο 46 παράγραφος 4, άρθρο 46α παράγραφος 3, άρθρο 50, άρθρο 52 στοιχείο β) τελευταία φράση, άρθρο 55 παράγραφος 1 σημείο ii) τελευταία φράση, άρθρο 70 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο, άρθρο 71 παράγραφος 1 στοιχείο β) σημείο ii) προτελευταία φράση

β) κανονισμός εφαρμογής: άρθρο 34 παράγραφος 1, άρθρο 120 παράγραφος 2,

η τιμή μετατροπής σε εθνικό νόμισμα ποσών που εκφράζονται σε άλλο εθνικό νόμισμα, είναι η τιμή που υπολογίζεται από την Επιτροπή και βασίζεται στο μηνιαίο μέσο όρο, κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς που καθορίζεται στην παράγραφο 2, των τιμών συναλλάγματος των νομισμάτων αυτών, οι οποίες ανακοινώνονται στην Επιτροπή για την εφαρμογή του ευρωπαϊκού νομισματικού συστήματος.»

Άρθρο 4

Ο παρών κανονισμός αρχίζει να ισχύει την πρώτη ημέρα του μηνός που ακολουθεί το μήνα της δημοσίευσής του στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Ο παρών κανονισμός είναι δεσμευτικός ως προς όλα τα μέρη του και ισχύει άμεσα σε κάθε κράτος μέλος.

Λουξεμβούργο, 30 Απριλίου 1992.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

José da SILVA PENEDA